AMERIKANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 68. JOLIET, ILLINOIS, 23. JULIJA 1915 LETNIK XXIV.

Avstro-Nemci obstreljujejo ruske utrdbe pred Varšavo.

Velikanska bitka se vrši, in njen izid zapečati usodo glavnega mesta poljskega. Nemški cesar se že pripravlja za zmagoslavni vhod v Varšavo. Rusom primanjkuje streliva in topov.

Z zapadnega bojišča poročajo uspehe Francozi in Nemci.

London, 20. jul., 3 zj. — Petrograjski poročevavec listu "Morning Post" brzojavlja: "Novica se razširja tukaj, da je cesar Viljem brzojavil svoji sestri, grški kraljici, češ, da 'je oslabil Rusijo za najmanj šest prihodnjih mesecev in da je pravkar na tem, udariti na zapadni fronti tako, da se vsa Evropa pretrese'."

Ali se Varšava obdrži?

London, 19. jul. — Ali se Varšava more obdržati? To vprašanje je danes na vseh jezikih. Odkar sta maršal von Hindenburg na severu in maršal von Mackensen na jugu ogromne bojne fronte pričela svojo ofenzivo, si na Angleškem predočujejo, da ima veliki knez Nikolaj Nikolajevič, vrhovni poveljnik ruske vojske, pred sabo najtežjo nalogo izza pričetka evropske vojne, in vojaški kritiki nekaterih londonskih časopisov so mnenja, da je njegova naloga skoro neizvedljiva.

Poprej so bili polni zaupanja, da se celo najhujšim nemškim napadom na fronti ob Bzuri ne posreči, predreti ruske linije pred Varšavo. Velikansko kretanje pa, ki se zdaj razvija s tako naglostjo, ne da bi dosedaj zadelo ob resen odpor, je napotilo angleške časopise, da računajo z zavzetjem glavnega mesta Rusko-Poljske. Pač še niso opustili vsega upanja, toda kažejo na ogromne težave, pod katerimi so imele ruske armade trpeti.

Štirideset milj od Varšave.

Po zadnjih naznanilih so bile avstro-nemške čete, prodirajoče od Przasnysza, štirideset milj od Varšave, dočim je bilo na jugu Von Mackensenovo središče na gotovih točkah deset milj od železnice Lublin-Cholm.

General von Buelow, ki je bil na levi od generala von Klucka v prvem navalu na Francijo, sedaj poveljuje skrajnemu levemu krilu nemške armade, prodirajoče proti Rigi, pod vodstvom konjištva v toliki množini, kakor ga še ni bilo nikjer skupaj v sedanji vojni.

Na Von Buelowi desni je general von Eichhorn, ki ga zadržuje velika ruska trdnjava Osovjec.

Ali se Rusi spustijo v boj?

Na Von Eichhornovi desni je general von Gallwitz, čigar ime se pojavlja prvikrat v velikih podjetjih. Po zavzetju Przasnysza pritiska sedaj z nemškim napadom ob reki Narew in njenih dotokih.

Na linijah ob slavnih rekah Rawka in Bzura je primeroma mirno, in zato tudi na južni strani Varšave, toda severovzhodno se prodiranje proti Lublinu, ki je bilo začasno zaustavljeno, zopet razvija s polnim zamahom.

Rusi morajo bojevati obrambno bitko za posest Varšave, ali opustiti vse Poljsko. Nemci bi brez dvoma rajši bitko, zato bodo Rusi po mnenju mnogih vojaških opazovavcev prejkone poskušali, da se popolnoma umaknejo s svojimi armadami nedotaknjenimi.

Ultimatum Rumuniji?

London, 19. jul. — Avstro-nemški ultimatum Rumuniji se pripravlja, kakor poroča moskovsko "Ruskoje Slovo" po semkaj dospeli brzojavki.

Rečeno je nadalje, da se velika krdela nemških čet zbirajo ob rumunski meji v okrepitev ultimatuma, ki bo baje zahteval neovirani prevoz vojnega streliva v Turčijo.

Pogajanja med Turčijo in Bolgarijo.

Berlin, čez London, 19. jul. — Pogajanja med Turčijo in Bolgarijo še niso zaključena. Turčija je voljna prepustiti nekaj ozemlja okrog Drenopolja, da dobi Bolgarija zaželeno železniško pot do morja, ali Turčija zahteva v povračilo ne le trpno nevtralnost, kakor dosedaj, marveč udeležbo v vojni, ali vsaj nekak pritisk proti turškim sovražnikom.

Avstro-Nemci zavzeli Radom.

Dunaj, 20. jul. (Čez London.) — Radom, glavno mesto pokrajine istega imena, ležeče 57 milj južno od Varšave sta zavzela nemška zaveznika, kakor uradno naznanjajo tukaj nocoj. Generalni štab poroča o tem:

"Med Vislo in Bugom so zvezne armade na zasledovanju poraženega sovražnika včeraj prekoračile ozemlje nedavnih bojev in pomnožile število ujetnikov za 50 častnikov in 3,500 mož.

"Blizu Sokala smo ujeli 3,000 Rusov.

"Zapadno od Visle sta nemška zaveznika strla sovražnikov odpor. Ob Ilžanki se je pred avstrijskimi vrstami izjalovil vsak protinapad. Sedmograški polki so naskočili kraj Kostrzyn.

"Naše čete so danes zasedle Radom.

"Na fronti med Bukovino in Besarabijo je bila neka ruska brigada napadena in razkropljena."

Odločilna bitka.

Berlin, 20. jul. (Brezžično v Sayville.) — Agentura za prekmorske novice je danes brezžičnim potom odposlala sledeče naznanilo za objavo v inozemstvu:

"Vojaški kritiki vseh časopisov kažejo soglasno na to, da je med Vislo in Bugom besneča bitka odločilnega pomena. Prepričani so, da bo ruski odpor najtrdovratnejši, kar se jih more misliti, in da bodo Rusi pritegnili svoje najboljše čete iz Petrograda in Moskve. Kakor kritiki zagotavljajo, je bila carska telesna straža dosedaj zadržana."

Guvernerjev ukaz.

Dunaj, 20. jul. (Čez London.) — "Fremdenblatt" objavlja sledeči, na civilno prebivavstvo naslovljeni ukaz guvernerja lublinskega, ki so ga našli pri nekem ruskem ujetniku:

"Na povelje vrhovnega poveljnika vojske opozarjam prebivavce pokrajine lublinske na to, da se ima v prihodnje za slučaj umikanja naših čet moško prebivavstvo pridružiti armadam. — (Podp.) Sterligov, guverner."

Ostrolenka zavzeta.

Berlin, 20. jul. — Veliki glavni stan naznanja danes, da so Nemci zavzeli Ostrolenko ob Narewu, 60 milj severno od Varšave. Na jugu se Rusi umikajo. Dnevno naznanilo se glasi:

"V Kurlandiji so bili Rusi odbiti pri Grossschmardenu, vzhodno od Tukuma, in pri Gruendorfu in Usingenu. Vzhodno od Kurszanov se sovražnik tudi umika.

"Na Poljskem, severno od Novogoroda, ob Narewu, so nemške čete zavzele sovražne postojanke severno od stočišča Skrode in Pise. Nove domobranske čete, ki so prišle prvikrat v ogenj, so se odlikovale prav posebno. Severno od ustja reke Skwa smo dospeli do Narewa.

"Glavne utrdbe pri Ostrolenki na severozapadnem bregu reke so naše čete zavzele.

"Južno od Visle so naše čete prodrle v sovražne glavne postojanke pri Blonju in Grojecu. (Blonje leži 17 milj zapadno in Grojec 27 milj južno od Varšave.)

"Rusi so izgubili 560 mož in 2 strojni puški.

Velika bitka za Varšavo.

London, 21. jul. — Več velikih bitk, kojih izid zapečati usodo Varšave, se vrši severozapadno in južno od tega mesta. Ko so se umaknili do postojank ob rekah in jih ščitijo ob straneh trdnjave, so se Rusi obrnili in se obupno bijejo, da zaustavijo avstro-nemški naval.

Severno ob reki Narew so Rusi včeraj podjeli tri ljute protinapade iz trdnjav Rozan, Pultusk in Novo-Georgievsk. Nemci pa so odbili te protinapade, kakor uradno naznanjajo nocoj iz Berlina, a so bili prejkone nesposobni prodreti dalje južno.

Rusi se umikajo.

Berlin, 21. jul. — Nemški izstrelki padajo na zunanje utrdbe varšavske in nemške armade se neprestano bližajo mestu. Brzojavke s fronte so danes prorokovale zavzetje poljskega glavnega mesta v štirinajstih dneh. Rusi bodo prejkone zapustili mesto, ko naglo prodirajoče nemške armade predro zunanjo verigo utrdeb, ki obkrožajo Varšavo v razdalji 17 milj.

Cesar Viljem je dospel v glavni stan maršal von Hindenburgov. Cesarica odpotuje v Poznanj v petek in namerava s cesarjem iti v poljsko glavno mesto, ko bo zavzeto.

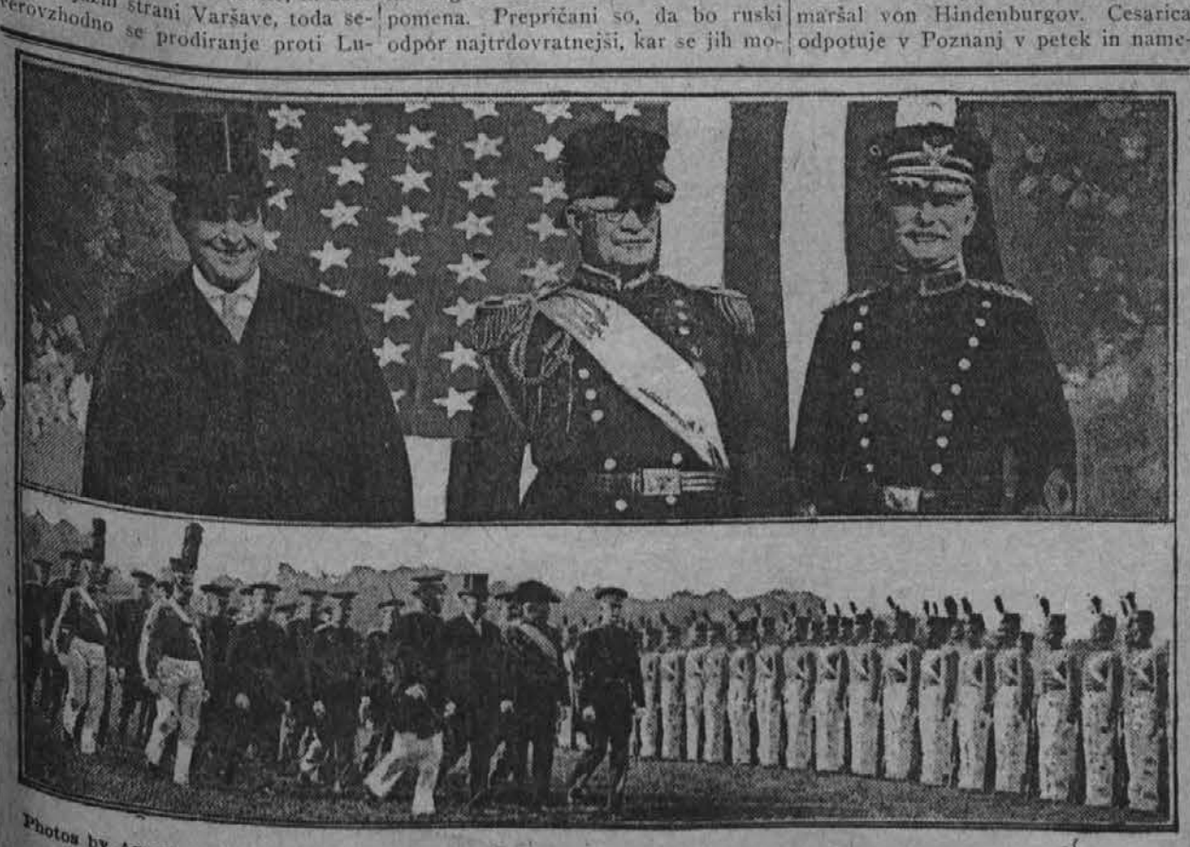

Photos by American Press Association.

VOJNI NAČELNIKI PREGLEDUJOČ GRADUIRANCE V WEST POINTU.

Vojni tajnik Lindley M. Garrison, štabni načelnik generalmajor Hugh L. Scott in polkovnik Clarence P. Townsley, predstojnik vojaške akademije v West Pointu, pregledujoč kadete ob nedavnem graduiranju istih.

NOVA NOTA NEMČIJI.

Nemški predlogi odklonjeni v kratkem, a prijaznem odgovoru.

Washington, D. C., 21. jul. — Novo ameriško noto glede "Lusitanije" je včeraj vlada odobrila. Po mnenju dobro poučenih osebnosti je bila celo že odposlana v Berlin, akoravno se ima v Združenih Državah objaviti šele čez več dni. To je najkrajša nota, ki jo je sestavil predsednik v sedanjem diplomatskem pogajanju z Nemčijo, in njena vsebina se omejuje na jedrnato, v prijaznih izrazih pisano obnovo prejšnjih zahtev in predlogov, ki puščajo nemški vladi možnost odprto, odgovoriti z novimi predlogi.

Nemški predlogi odklonjeni.

Predlogi zadnje nemške note, kolikor so se nanašali na skupne ukrenitbe od strani nemške in ameriške vlade v zaščito življenja in lastnine državljanov Združenih Držav na širokem morju in na ustanovitev prevoznih možnosti pod zvezdnatim praporom, se pa odklanjajo, ne da bi se obenem predlagal kak izhod. Uncle Sam zahteva slej ko prej, da mora vojskovanje s podmorskimi čolni odgovarjati mednarodnemu pravu. G. Wilson pa niti ne omenja, kaj misli ukreniti, če bo v vojnem pasu še kak Američan storil smrt.

Z zapadnega bojišča.

Pariz, 19. jul. — Zopeten dvoboj v zraku je bil danes glavni dogodek v vojskovanju med Francozi in Nemci. Kakor naznanja uradno vojno poročilo nocoj, je eno nemških zrakoplovnic med razgledovanjem okrog Soissonsa napadel drzen francoski zrakoplovec, ki je v popolnem poletu prišel v ugoden položaj in s svojo strojno puško tako obstrelil nemško zrakoplovnico, da je treščila ob zemljo, nakar jo je francosko topništvo popolnoma razdejalo.

Angleške izgube v Dardanelah.

London, 19. jul. — Skupna izguba ekspedicijske bojne moči v Dardanelah dosedaj na usmrčenih, ranjenih in pogrešanih je 42,434 častnikov in mož, kakor je danes naznanil prvi minister Asquith v zbornici prostakov.

Skupno število obsega čete na mokrem in suhem.

Francozi spuščajo bombe.

Pariz, 20. jul. — Uspešni zračni napadi po francoskih zrakoplovcih na nemške postojanke se opisujejo v nocoj izdanem uradnem vojnem naznanilu.

Triindvajset bomb je bilo spuščenih na vojaško železniško postajo in skladišče za strelivo v Vigneuilles-les-Hattonchatel in šestnajst v Colmar v Gorenji Alzaciji, in potniške in tovorne postaje so bile poškodovane.

To pa to!

London, 19. jul. — Budimpeštanski poročevavec lista "Morning Post" brzojavlja, da namerava avstro-ogrska vlada zasledovati svojo noto ameriški vladi z načrtom za mobilizacijo ameriških Avstrijcev in Ogrov, ki jih je 6,000,000 v Združenih Državah, tako da bo motila izdelavo vojnih potrebščin.

Spoznan za blaznega.

Washington, D. C., 19. jul. — F. X. Weinschenk iz Bellevue, Iowa, ki je bil tukaj tekom zadnjega tedna prijet, ker je naslovil na Belo hišo več brezimnih pisem "spotikljive kakovosti", je bil danes spoznan za blaznega in odveden v državno blaznico.

Weinschenk je vodil tukaj mednarodni obveščalni urad (International Information Bureau) in razširjal v veliki meri spise za propagando proti izvozu orožja in streliva.

Razpok na krovu.

Rockland, Me., 19. jul. — Gazolinski parnik "Petrole III." je bil danes v sidrišču razdejan vsled eksplozije na krovu. Kuhar Frank Wilson je bil usmrčen, kapitan M. Toole in nekateri od posadke so bili težko ranjeni.

Parnik je lastovala Standard Oil Co. in je vozil ob brežini države Maine. Imel je na krovu 11,000 galonov gazolina.

O vzroku eksplozije ni nič znanega.

Pet oseb utonilo.

Chicago, Ill., 20. jul. — Pet oseb je utonilo včeraj pozno popoludne v Michiganskem jezeru blizu Cornelia streeta pri poskusu, rešiti neko dekle smrti po utopu. Utonili so trije moški in dve dekleti vpričo tisočerih gledavcev. Mnoge ženske so omedlele, med njimi mati ene potopljenih deklet.

Italijani izgubili drugo bitko ob Soči.

Povsod odbiti z ogromnimi izgubami, kakor pravi dunajsko uradno naznanilo.

RIM PA POROČA NASPROTNO.

Toliko je gotovo, da Italijani doslej ne morejo nikjer naprej.

Berlin, brezžično v Sayville, 19. jul. — Sledeče uradno naznanilo je bilo prejeto tukaj danes iz Dunaja z dne 18. julija:

"Neki avstrijski podmorski čoln je davi torpediral in pogreznil južno od Dubrovnika italijansko križarko 'Giuseppe Garibaldi'. Križarka se je potopila v petnajstih minutah."

Oklopna križarka "Garibaldi" je imela 7,234 ton vodnega odtiska. Dolga je bila 344 čevljev in spuščena na morje leta 1898. Njena posadka je znašala 550 mož. Oborožena je bila z enim 10 palcev debelim, dvema 8 palcev, štirinajstimi 6 palcev in desetimi 3 palce debelimi topovi.

Dubrovnik je utrjena luka v Dalmaciji, 38 milj severozapadno od Kotora.

Rim priznava izgubo križarke.

Rim, čez London, 19. jul. — Italijanske križarke "Varese", "Francesco Ferrucio", "Giuseppe Garibaldi" in "Vettor Pisani' 'so v nedeljo zarana prodrle do Kotora, avstrijske luke v Dalmaciji, in začele streljati.

Med tem je italijanski poveljnik zapazil, da se je več avstrijskih bojnih ladij zateklo v luko. Te bi bile sposobne uspešno napasti nekako počasni oddelek italijanskega brodovja. Zato so se italijanske križarke začele umikati.

Tedaj so bili poslani avstrijski podmorski čolni, da jih napadejo. Križarka "Giuseppe Garibaldi" se je ognila prvemu napadu, a nekaj minut pozneje je bila zadeta po torpedu in pogreznjena. Moštvo je poskakalo v morje in bilo večinoma rešeno.

Italijani poročajo uspeh.

Geneva, 19. jul. — Italijanske čete na fronti ob Soči so potisnile Avstrijce nazaj v predelu Gorice in prodrle 1,500 yardov v smeri Trnovega, kakor pravi brzojavka iz Bologne.

Avstrijci navalili na Beneško?

Budimpešta, 19. jul. — Naval na Italijansko pozdravljajo tukaj z velikim navdušenjem, in budimpeštanski in dunajski časopisi ga smatrajo najizpodbudnejšim. Navala so se udeležile avstrijske (?), ogrske, koroške, poljske in hrvatske čete in zasedeno ozemlje obsega enajst štirijaških kilometrov. Ozemlje je pripadalo stari beneški republiki.

Spor med Italijo in Srbijo.

Geneva, 19. jul. — Odnošaji med Srbijo in Italijo so vedno bolj napeti zaradi srbskega prodiranja v Albaniji, tako pravijo danes iz Rima dospela poročila.

Ko se je razglasila novica, da so Srbi zavzeli Drač, začasno glavno mesto albansko, je italijanski urad za zunanje stvari takoj naslovil ultimatum na Srbijo, ki je v njem zahteval takojšnjo zapustitev mesta. Zahtevi je Srbija ustregla, a pravijo, da se je srbska vlada zaradi te prevzetnosti pritožila pri Franciji, Angliji in Rusiji.

Srbske čete so pred Dračem zasedle strategično važne točke.

Previdnost! Rim poroča!

Rim, 20. jul. — Bojevanje ob Soči se razvija v prvo veliko bitko v vojni med Italijo in Avstrijo.

Italijansko topništvo strašno obstreljuje utrjene postojanke sovražnikove in neuradne brzojavke poročajo, da so samo v včerajšnjem bojevanju znašale avstrijske izgube na usmrčenih, ranjenih in ujetih 10,000 mož.

Spopad na kraški visoki ravni je posebno ljut, kjer je bilo 500 Avstrijcev ujetih.

Avstrijci so vzeli nazaj dve postojanki pri Tolminu in severno od Sv. Lucije.

Italijanski zrakoplovci so bombardirali tehnični zavod v Trstu in povzročili požar, ki je bil viden dvajset milj daleč.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 21. jul., čez London. — Vojni urad je nocoj izdal sledeče naznanilo:

"Okrog Gorice so Italijani včeraj nadaljevali svoj splošni napad na mejno planoto pri Doberdobu in goriški mostni branik. Bitka je besnela ves dan. Zvečer se je sovražniku posrečilo, zavzeti Goro sv. Mihaela, vzhodno od Zdravščine. Danes dopoldne je generalmajor Boog nazaj vzel to višino s četami, ki so bile doslej v rezervi.

"Jugovzhodno od Zdravščine naše čete obdržujejo svoje postojanke z veliko trdovratnostjo. Napad ob strani z višine vzhodno od Zagrada je bil odbit in Italijani so bežali, utrpevši velike izgube.

Italijanske izgube velike.

"Odtedaj so naše čete tudi trdno obdržale jugozapadno sleme planote in odbile pri goriškem mostnem branika vse sovražne napade. Italijanski napor, ki je bil podjet z ogromnimi žrtvami, je bil zopet brezuspešen.

"Na ostali obrežni fronti je bilo primeroma mirno. Ob koroški meji se ni pripetilo nič važnega. Vzhodno od Schluterbacha so trije sovražni bataljoni napadli Montepiano, a so bili odbiti in so bežali, izgubivši kaki dve tretjini svojih vojakov."

"Suhači" pridobivajo v Minnesoti.

Owatonna, Minn., 20. jul. — Okraj Steele je volil "mokro" z veliko večino pri včerajšnji okrajni opcijski volitvi. Izza sprejetja okrajnega opcijskega zakona po zadnjem zakonodajstvu je šestinštirideset okrajev volilo "suho" in manj nego dvanajst jih je prešlo med "mokre" ali ostalo "mokrih".

Rudarska stavka na Angleškem.

London, 15. jul. — Izvzemši dva mala premogovnika v Rhondaškem okrožju, ki dajeta delo komaj osemsto možem, praznujejo danes vsi premogovi rudniki v South Walesu, ki zalagajo britansko mornarico s premogom. Vkljub vladni grožnji, uveljaviti zakon o vojnem materialu, in vkljub opominom odgovornih delavskih voditeljev in lastnega izvrševalnega odbora so se rudarski delegatje odločili s 180 proti 113 glasom, odkloniti priporočilo, po katerem bi se imelo do sklepa končne pogodbe nadaljevati delo.

Delegatje, ki so glasovali za stavko, so zastopali 88,950 članov unije, a nasprotni 41,500 mož. Četudi je mnenje torej deljeno, vendar so radikalci v veliki večini. Pri posvetu pa so vendarle sklenili, iti jutri na posvet s predsednikom trgovinske borze.

Strašna povodenj na Kitajskem.

Washington, D. C., 20. jul. — Strašna povodenj, ki je pred kratkim opustošila tri kitajske pokrajine, je zahtevala od 80,000 do 100,000 človeških žrtev, kakor naznanja kabelogram na državni department od generalnega konzula Cheshire v Kantonu.

Poleg omenjenega števila utopljencev je prejkone enako število oseb brez strehe in živeža.

Velemesarji se pritožujejo.

Washington, D. C., 15. jul. — Ameriški veleklavci so se danes obrnili na državni urad z zahtevo, napotiti angleško vlado, da v prihodnje ne bo več nadlegovala v nevtralne luke namenjenih izvozov mesovine in da plača za meso, odvedeno pred angleško zaplenjevalno sodišče, v skupni vrednosti 14 milijonov dolarjev. Proti angleški vladi so veleklavci podali obtožbo, da je trgovino z živežem med Združenimi Državami in nevtralnimi deželami popolnoma zaustavila.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Pošiljamo denar v staro domovino. V stari domovini izplača denar c. kr. pošta. **Vse naše poslovanje je jamčeno.**

Najnižje cene:

5	kron	pošljemo	za.....	$ .85
10	"	"	"	1.60
25	"	"	"	4.00
50	"	"	"	8.00
100	"	"	"	15.90
500	"	"	"	79.50
1000	"	"	"	159.00

Pri teh cenah je poštnina že vračunana.

Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Pošiljatve in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEC,
Joliet, Illinois.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 21. jul. — Čč. sestre jolietskega samostana sv. Frančiška, ki poučujejo tudi otroke naše župnijske šole sv. Jožefa, se pripravljajo na proslavo zlatega jubileja omenjenega samostana, ki je bil ustanovljen leta 1865. Proslava zlatega jubileja se bo vršila v dneh 2., 3., 4. in 5. avgusta. Kakih 350 redovnic iz vseh delov Združenih Držav se udeleži te proslave, in večinoma so dospele v Joliet že te dni, da se udeležijo skupne molitve in posta, ki se prične jutri (četrtek) in bo trajal osem dni. Načrti za štiridnevno proslavo zlatega jubileja kažejo, da bo ta proslava največja v zgodovini samostana. Na tisoče zunanjih posetnic se pričakuje tiste dni v Jolietu. Prvi dan proslave bo imenovan "Homecoming of Sisters Day", to bo v ponedeljek 2. avgusta: dopoldne bo Rt. Rev. E. M. Dunne, D. D., škof iz Peorije, služil slovesno pontifikalno sv. mašo, med katero bo imel pridigo Very Rev. P. Mathew Schmitz, O. F. M. Drugi dan, v torek 3. avgusta bo "Franciscan Memorial Day", in starši in bližnji sorodniki čč. sester se bodo udeležili slovesne velike maše dopoludne, ki jo bo služil Rt. Rev. J. M. Koudelka, D. D., škof v Superioru, in tudi pridigo bo imel ta slavnoznani prvi češki škof v Ameriki. Tretji dan, v sredo 4. avgusta bo "Joliet Day", namenjen predvsem jolietskim prijateljem in prijateljicam samostana, da se udeleže njegove slavnosti; tega dne bo služil veliko sv. mašo Rt. Rev. P. P. Rhode, D. D., pomožni škof iz Chicaga, nedavno imenovan za škofa v Green Bay, Wis., ki je prvi poljski škof v Ameriki, in pridigo bo imel Very Rev. A. J. Thiele, V. G. Četrti dan, v četrtek 5. avgusta, sklepčni dan proslave, bode namenjen za bivše učenke samostanske; tega dne bo služil veliko sv. mašo Rt. Rev. P. J. Muldoon, škof iz Rockforda.

Čč. sestre samostana sv. Frančiška imajo v oskrbi tri jolietske župnijske šole, namreč nemško kat. šolo sv. Janeza Krstnika, slovensko župnijsko šolo sv. Jožefa in poljsko župnijsko šolo Sv. Križa.

— "Labor Day". Kontest za kraljico Delavskega dne se prične 1. avgusta. Tako je včeraj naznanil Fred J. Murphy, predsednik "Central Trades and Labor council-a". Prvi ponedeljek v septembru bo Delavski dan. Dopoludne bo velika pocestna parada, popoludne pa piknik v Dellwood parku.

— "The Woodruff Inn" se bo imenoval novi hotel jolietski, ki ga grade tik zveznega kolodvora (Union station), na jugozapadnem voglu Jefferson in Scott streetov. Novi hotel je že pod streho. Sedaj izvršujejo notranja dela. Otvorjen bo dne 1. okt. t. l. Na ta hotel bo Joliet lahko ponosen. Že pogled na velikansko stavbo, zgrajeno v francosko-švicarskem slogu, je naravnost očarljiv.

— Vojne naročbe. M. M. Brown, jolietski manager za chicaško R. W. Hunt Co., je te dni izjavil: "Business cvete. Naši jolietski delavci so imeli vsepolno dela zadnji teden ali dva, da izdelajo veliko množino železniškega materiala za rusko vlado. Ta material se zdaj izdeluje v jolietski tovarni Illinois Steel-kompanije."

Deerbrook, Wis., 19. jul. — Ko Vam pošiljam naročnino $2.00 za Am. Sl., Vas prosim, da natisnete ta dopisek. Najprvo pozdravljam svoje znance in prijatelje v Jolietu. Vsem rojakom dam vedeti, da je Wisconsin najlepša in najzdravejša država. Vse lepo obrodi tukaj; jabolka in hruške tukaj niso, ali druga letina obrodi tu najlepše. In tudi farmarji dobijo dosti denarja od krav, nekateri mesec ostane od 75 do 270 dolarjev. Letino imamo letos prav dobro, dasi je nekoliko pozna, ker smo imeli dežja veliko, a zdaj imamo lepo vreme. Zdaj delamo seno, ki ga je letos dosti tukaj. Naj zadostuje zazdaj. Z Bogom! **John Oberman.**

Kansas City, Kansas, 19. jul. — G. urednik! Že zopet vas nadlegujem za moj mali dopis. Znate kaj? Prav iz srca se vam zahvalim za vaš trud, ker ste mi natisnili moj prvi dopis v Amerikanski Slovenec, ki ga kaj rada prebiram; posebno zanimive so mi povesti, to me kaj veseli brati. Gospod urednik, zadnjič sem vam obljubila, da sporočim, kako se nam bo kaj veselica obnesla. O, hvala Bogu, prav dobro nam je izpala in prinesla lepo svotico dobička, da, če nas bi nesreča zadela, se ne bomo strašili, odkod bomo vzeli denar. Jaz se v imenu društva sv. Alojzija prisrčno zahvalim našemu prečastitemu gospodu župniku za njegov trud, ker se je veliko z nami trudil in preskrbel nam je vse, kar je bilo treba za prodavati in je vmes žrtvoval tudi denarja in težko vročino prenašal. Drage sosestre in sobratje imenovanega društva, s čim bomo povrnili ta gospodov trud, ker sami nič nimamo? Z molitvijo in pokoršino, tega gotovo bode naš prečastiti gospod župnik najbolj vesel. Nadalje se tudi zahvalujem tukajšnjim podpornim društvom, ki so nam dragovoljno odkupila poslane jim tikece za mizno posodo, namreč: društvo sv. Veronike, društvo sv. Petra in Pavla, društvo sv. Jurija, društvo Triglav. Vsem prisrčna hvala! Tudi se zahvalim ženskemu društvu sv. Veronike, ki so ravno ta dan imele sejo in so tako dobre bile, da so nas obiskale in nam toliko dela dale, da nam je kar voda tekla po obrazu. Prisrčna hvala tudi našemu dobremu faranu Jožefu Cvitkoviču, kot katoliškemu očetu 6 otrok, ki nam je podaril tako imenovano šunko. Hvala prisrčna tudi naši dobri faranki in obenem materi 5 čvrstih mladeničev Ani Šajnič, ki nam je v ta namen podarila prav okusen kruh, tako da smo lažje prišli do večjega dobička. Hvala prisrčna vsem, ki so nas ta dan obiskali, kajti kateri nas je obiskal, je vsaki veliko svoto potrošil, ker je bila kakor nalašč za nas velika vročina, da so bila zmeraj grla suha in jih je bilo zmeraj treba namočiti, tako da smo imeli zmeraj dela. Me dekleta smo prodajale jestvine, in dečki pa pijače. Najraje pa smo videle, ko nam je cel tolar pal, da nesmo rabile davati drobiža nazaj, zakaj to nas je malo zadržalo, ko smo morale drobiž davati, ker ne bi rade sebe ni drugega oškodovale.

Za sedaj pa končam in Vas, g. ur., lepo prosim, da potrpite malo z menoj in želim, da bi prišel na dan ta moj dopis. Brala sem enkrat, da imate nenasiten koš: nikar ne, da bi romal v njega, ker si tako prizadevam težko. Pozdrav na vse slovenske otroke v Ameriki. Tebi pa, katoliški list Amerikanski Slovenec, veliko dobrih naročnikov.

Marija Majerle, 12 let staro dekle.

PISMO Z BOJIŠČA.

(Napisal vojni kurat J. Haffner.)

* * *, 1. junija 1915.

Zašel sem v pravo vojsko. Morebiti bi koga zanimalo izvedeti, kako se v vojsko pride dandanes. Zato Vam bom to pot, kakršno sem napravil jaz, v par črtah narisal.

Nekaj ur zatem, ko sem dobil v roke pisanje, da sem prestavljen k 7. polku (koroški polk), pobašem svoje stvari in odrinem s slugo na kolodvor. Tamkaj si še nabavim čokolade, tobaka, konserv in kruha, potem pa čakam vlaka v Galicijo. Po dolgočasni vožnji venomer postajajočega mešanega vlaka dospem pod nov v * * *, večje mesto, kjer se o vojski lahko marsikaj poizve in marsikatera potrebščina kupi. Bežim v mesto, begam po štacunah, naposled pa zajadram v restavracijo na večerjo in v kavarno po novice in po znance iz vojske. Prilično zgodaj, da se naspim tudi za drugo noč, hitim spat k poljskemu vojnemu kuratu, ki me je bil že prej enkrat v kovarni povabil k sebi na divan gostovat. Drugo jutro po sv. maši z vlakom dalje skozi romantično dolino Tise čez tatarski prelaz proti domačemu Delatynu. V K. je bilo treba izstopiti in se pri tamošnji oblasti javiti, ker tamkaj izvem, kam naj grem dalje. K sreči dobim navodilo, poprašati dalje v Delatynu, kjer se lahko še enkrat oglasim pri tamkajšnjih prijateljih in znancih. Ob svitu dneva, še pred tretjo uro, se ustavi vlak v D. Ker nisem celo noč nič spal, se vležem v baraki na postaji v bolniško postelj in spim do šestih. Potem grem maševat. Šele po mnogem povpraševanju izvem, kje se nahajajo Korošci, ki jih imam iti pastirovat.

Preden pa odidem, imam dva dni časa delati vizite po mestecu. Pri šmarnicah naletim na gosp. dr. Mateja Justina, nadzdravnika pri 6. diviziji, ki mi da mnogo novih navodil in informacij o novi službi ter me povabi na večerjo, čemur se nikoli ne upiram. Tistim, ki ne vedo, da visoki vojaški dostojanstveniki skoro brez izjeme spoštujejo in goje pri svojem moštvu versko čustvo in prepričanje ter vsled tega tudi duhovnike spoštujejo, pa povem, da so me povabili tačas tudi k generalnemu štabu na večerjo in me predstavili divizionarju knezu Schoenburgu, ki tu v vojski hodi vsako nedeljo k sv. maši in tudi večkrat k sv. obhajilu. Vsi naši častniki pa so žalovali, ko je bil prestavljen drugi dan na novo mesto ta vrli krščanski mož.

V nedeljo, dne 30. maja zjutraj, po sv. maši splezam na rjavca z strašnim imenom "Nonsens" in spremljan od g. dr. Justina, ki me je poučeval v jahalni umetnosti, odjezdim v gore, ki jim pravijo naši Korošci "Karpatne", iskat svoj polk. Med potjo se ustavim v L., selu sredi gozdov v dolini, kjer poslujeta na obvezovališču 17. pešpolka gospoda dr. Kulavic in dr. Pavel Šavnik, ki sta pri polku zelo priljubljena. Dalje nas pelje pot, na kateri me je s svojega vranca prijazno poučeval vrli, izkušeni dr. Kulavic o pastirovanju pri polku, po blatni cesti v goro, kjer tiče vozovi z živežem in municijo do vrha koles v mestnem ilovnatem blatu. Po trudapolni ježi čez goro, visoko 1000 m, dospemo v P., kjer biva v kolibi poleg železne fužine naš provijantni častnik, prijazen, postrežljiv Čeh. Po skromnem obedu pohitimo zopet dalje v romantično dolino, kjer stoji naša kuhinja, ki pošilja na tovornih konjih vojakom hrano na vrhove, kjer leže zakopani v krasno izpeljanih zakopih. Večer se dela, ko skočim s konja, ki je truden obtičal vrhu strmega klanca (a la Sodarjeva smrt pod Sv. Joštom) in plezam peš dalje proti vrhu.

Ravno sedi polkovni štab pri večerji v rusinski koči, ki je brez pohištva, na gorskem grebenu, komaj petdeset korakov za zakopi. Predstavim se, obrišem pot z glave in sedem k večerji. Ako rečem, da smo po večerji pili dobro pivo, ne boste verjeli, pa je bilo vendar le res. Po razgovoru se vležemo spat, polkovni poveljnik in jaz na klop, drugi gospodje na tla. No, pa nam ni bilo usojeno, dolgo spati. O polnoči začne brneti telefon, ki pove nekaj takega, da moramo že ob 2. uri zjutraj vstati na krvavi boj, da olajšamo z napadom Kranjcev, Korošcev in Bošnjakov položaj zavezniške armade na vzhodu.

Ob miroljubnem koncertu ptičev pevcev, ki so oznanjali prihod zarje in solnca, so se tiho vzdignili roji iz zakopov, se okomatali, uvrstili v dolge procesije in korakali po visokem gozdu nizdol v dolino, kjer so napadli sovražnika. Kmalu se je začelo mešati med ptičje petje ostro pikanje pušk; ne dolgo zatem sta zagrmela dva gorska topova na naši strani in vrgla smrtonosne pljunke v sovražno stran. Crescendo in decrescendo se boj nadaljuje ob dežju in praznem želodcu — prva bitka, ki jo gledam na licu mesta. Dve stvari sem moral občudovati: mirno, hladnokrvno zadržanje vojakov, ki so odrinili v boj kakor delavci v tovarno, in pa požrtvovalno vnemo častnikov, ki so delali načrte za krvavi ples. Oboji so neprekosljivi. Daj Vsemogočni obilo uspeha njihovemu prizadevanju v obrambo in korist stiskane domovine!

KAKO JE V GORICI.

O tem poroča "Novi Čas":

Da smo v neposredni bližini bojne črte, se pozna povsod. Že od binkoštnega ponedeljka dalje se ne zvoni nikjer po Goriškem, ne slišimo ne opoldanskega zvonenja, ne zvonenja k sveti maši, ne zvonenja pri pogrebih. Vse je tiho, kakor na Veliki petek. Celo ure ne bijejo več, ustavile so se tam, kjer so obstale binkoštni ponedeljek. V mestu ne gre tramvaj že deset dni, zato je promet po ulicah toliko večji. Tudi pošta je bila za teden dni popolnoma prekinjena; bili smo kakor odrezani od celega ostalega sveta; sedaj je drugače. Pisma se zopet dostavljajo in odpošiljajo. V mesto dohajajo celo najnovejši časopisi. Šole so od binkoštnih praznikov se mvse zaprte. Posojilnice in hranilnice so zvečine vse ustavile svoje poslovanje. Mont pa še vedno posluje. Goriška zveza ravno tako; Centralna posojilnica pa prične menda zopet prihodnji ponedeljek. Življenje v mestu je postalo v gotovih ozirih čudovito ceno, ker ni prav nobenega izvoza; zato so prodajali ta teden špargljе po 12 v kg, češnje po 16 v. Seveda pa so druge reči toliko bolj drage, kot n. pr. moka, mast, olje itd. Nekaj posebnega je bilo to, da je začetkom tega tedna zmanjkal po celi Gorici tobak; zato so nekatere trafike svoje prostore zaprle. Menda se kaj takega ni v Gorici še nikdar zgodilo. Mestna uprava je prešla v vladne roke, zato vidimo v svoje veliko zadoščenje razglase mestnega magistrata tudi v domačem jeziku; prej so bili samo laški; sedaj jih izdajajo v slovenskem in nemškem jeziku. Da se izdajajo tudi v slovenščini, to odgovarja samo načelu pravičnosti. Iz Brd in Furlanije prihaja v mesto in naprej premnogo beguncev, ki so morali svoje domove zapustiti na višje povelje; v naglici niso mogli vzeti s seboj ne živeža ne dovolj perila; zato se nahajajo v prav mučnem položaju. Okrajni glavar Rebek je izdal na meščane prav prisrčen poziv, kjer se prebivavstvo vabi in prosi, da prihaja beguncem na pomoč z darovi vsake vrste perila. Darovi se sprejemajo v prostorih deželnega odbora v Gorici.

Naše ljudstvo v okolici gre silno radо vojakom na roko. Kar ginljivo je, kako naš človek da vojaku vse, s čemur ga more razveseliti; zato vlada med vojaštvom in našim ljudstvom prav prisrčno razmerje. Ljudstvo se zaveda, kaj vojaki žrtvujejo za njegov dom in jim je hvaležno, pa tudi vojaki vedo, da jih ljudje radi imajo in se čutijo pri nas kot domače. Po Solkanu n. pr. so nabirale dekleta po vasi različne vrste okrepčil, s katerimi so stregle ranjenim vojakom, ki so jih nosili čez Sočo na obvezovališče. Češnje dajejo vojakom kolikor mogoče po ceni, ali jih delijo zastonj, ravno tako so jim tudi drugače v vsakem oziru na uslugo. Bog živi vrle vojake, naše branitelje!

Iz mesta je sicer odpotovalo zelo mnogo družin, vendar se to pri življenju v mestu skoro prav nič ne pozna. Ljudje prihajajo v mesto kot po navadi in prodajajo tukaj češnje, zelenjavo ter druge pridelke, ravnotako se vse to kupuje kot drugače. Od šeste ure do devete, desete so vse ulice polne okoličanov, dasi nedaleč od Gorice grme topovi. Naše ljudstvo živi v zavesti, da Lah ne prodre nikdar do Gorice, zato mir in hladnokrvnost v njegovem vedenju. Vojaki in častniki sami izjavljajo, da jim je to nekaj čisto novega, nikjer niso vdobili v tako neposredni bližini bojne črte po mestih toliko prometa in toliko hladnokrvnosti med ljudmi in tako normalnega življenja kot v Gorici. To jih veseli, ker kaže, da jim ljudstvo popolnoma zaupa.

Seveda se pri teh razmerah za praznik sv. Rešnjega Telesa 3. junija niso mogle slavnostne procesije razvijati ne v mestu ne drugod kakor druga leta. Dan je bil sicer krasen, tudi razmeroma miren, toda neka veličastna resnost je sijala iz njega. Procesija v Gorici se je vršila med zidovi stolne cerkve ob navadni uri. V bolj oddaljenih vaseh je šla krog cerkve, a povsod brez slavnostnega pritrkavanja zvonov. Slišali so se sicer streli iz topov, a ti streli niso bili znanitelji miru in sprave med ljudmi.... — (Iz "Slovenca", 11. jun.)

GANGHOFER O "ŽELEZNEM KORU."

Ljubljanski "Slovenec" z dne 10. jun. poroča:

V nedeljski "Novi Preši" priobčuje znani nemški pisatelj Ganghofer svoje vtise o bojih "železnega kora" pri Nadvorni in Kolomeji (torej ne več pri Dukli, op. ur.) v obliki pisma na Petra Roseggerja:

"Kar vidiš tam doli, je bojno polje pri Nadvorni in Kolomeji, je rdeča njiva domovinske ljubezni, je slavno bojišče Tvojih Štajercev in Koroščev, 'višnjevosivih' iz Ljubljane in Celovca, iz Gradca in Maribora. Vidiš li v dolini dolg, temnormen parobek, ki se vleče skozi zelo polje brez konca in kraja? To je okop ruskega strelskega jarka. In tam, kjer je v okopu mala vrzel, vidiš črno-rjavo figuro; globoko vpognjena leze preko travnika, za varnim gričkom se vzravna in izgine. To je sovražnik, Rus. Eenega vidiš — na desettisoče jih leži skritih v jarkih. Sedaj pa naštej 500 korakov bližje proti nam. Tam vidiš nekaj svetlega, vleče se kakor dolga niz biserov. To so avstrijski jarki z jamami, votlinami, kolibami iz dračja, v katere gledamo od zadaj. Povsod se svetlika solnce, povsod se bliščі v višnjevkastih barvah; večen sem in tja, neprestano vrvenje in gibanje. To so tisoči naših, ki kopljejo jame ali pa stoje pri strelnih luknjah, to so Tvoji dobri, izborni Štajerci. Danes lahko nekoliko počivajo, kajti Rusi so s svojimi razbitimi glavami postali nekoliko skromnejši; zarili so se v zemljo in dajo mir. Tvoji pa imajo za seboj štiri težke dni in noči. Kakor silen, težak val je navalil sovražnik, v dvanajstih ali pa v štirinajstih vrstah. Komaj so padle prve vrste, so stopale na njihovo mesto druge, vsak odbit napad je rodil nov naval, štiri dni in štiri noči brez presledka, — manj močna srca, kakor bijejo pod rebri Tvojih Štajercev in Koroščev, bi bila obupala pred tako hrumečo premočjo. — Tvoji se niso umaknili; stali so za rod in dom kakor jekleno zidovje in peti dan so zmagali! Sedaj pa jim pravijo "železni kor".

Nas veseli to priznanje, ker vemo, da je v "železnem koru" danes večina slovenskih vojakov. Ganghofer sicer tega ne ve, ampak to nič ne de.

Vse staro pride v čast.

Topinamburo so upeljali v Evropo v času tridesetletne vojske in so jo uživali, dokler je ni izrinil krompir. Od tedaj je topinambura le bolj hrana živini. Sedaj opozarjajo nemški listi, da bi bilo bolje vrniti se k starim kulturnim rastlinam, kakor izmišljevati si nova neizkušena živila, kakor moko iz slame in drugo. Gomolji topinambure imajo 15 odstotkov sladkorja in 3 odstotke beljakovine, se uporabijo tudi za špirit. Listje in deblo so dobra krma živini. Topinambura ni sitna za zemljo in ostane lahko čez zimo v prsti. Če ne za živilo, bi jo vsaj sadili za špirit, ki bo tudi drugo leto še silno drag.

Vojna in živali.

Neznanski ropot in grom modernega orožja ni preporodil in preplašil le ljudi v krajih, kjer vrvi metež bitk, preplašila se je tudi žival. Stanovniki mirnih gozdov beže zdoma, ki odmeva peklenskega ropotanja, jeleni in srne divjajo, ne glede in ne vede kam, medvedi in volki se prikažejo v krajih, kjer so bili še neznani. O ptičih pripovedujejo tudi, da se umikajo grmenju topov in da so se ognili pri selitvi na jug vseh krajev, ki so prizorišče bojev. Pravijo pa tudi, da so izginili iz mirnih krajev orli, jastrebi in vrane, da letajo na polja smrti. Volkovi se bližajo dostikrat vojakom. Listi prinašajo dostikrat poročilo, kako so rešili galebi angleško ladjo pred zasledujočim torpedom: Galebi so spremljali ladjo, ker so dobivali od mornarjev ostanke jedi. Okoli prve ure popoldne so posedali ptiči mirno po ladji. Neki dan zapazi mornar, kako nemirno obletavajo ptiči nekaj na morju, in to v času, ko so imeli navadno svoj popoldanski počitek. Stvar, ki je zbudila radovednost ptičev, je bil periskop podmorskega čolna; ladja je podvojila svojo hitrost in se rešila. Tako so plačali ptiči svoje kosilo. Ko beži velika divjačina iz gozdov, frfota in se skriva med grmovjem, se zajec pritisne plaho k tlom dosti manjše divjačine so povozili topovi, marsikaj so postrelili vojaki. Veliki lovi bodo za več let uničeni. Pa kaj to! Iz več krajev na Nemškem poročajo o škodi, katero dela na polju pribegla divjačina. Ker je lov prepovedan, se je pomnožila divjačina v vzhodni Pruski in v delu Alzaškega. V gozdih zgornje Pfalze so se razmnožile veverice, ki delajo veliko škodo. S Slovaškega poročajo, da dela divjačina škodo tudi po vinogradih, zajci in kunci so poškodovali trsje bolj kakor slana in trtna uš. Pri Klobovku je neki uničeno 60 do 70 odstotkov vinogradov. — Čudno vendar, da si ne bi smel kmet pomagati napram škodljivcem.

Vse hočejo izstradati.

Kakor poročajo angleški listi, nameravajo Angleži tudi izstradanje nemške južno-zahodne Afrike. Ugovarja jim Anglež, ki pozna razmere tistih krajev, in izvaja, da je tako izstradanje sploh nemogoče, ker je v nemških kolonijah na razpolago obilica najvažnejšega hraniva, to je mesa in mleka. Število skupnega prebivalstva tamošnjih kolonij znaša približno 52,000 glav. Domačinov je približno tretjina tega števila in ti so tako vajeni na uživanje mleka in mlečnih jedi, da ostane žito za priseljence.

Kislega zelja

je bilo v mirnih časih v Ljubljani precejšen lonec za groš, zdaj ga je za groš komaj za pest. Na Dunaju je kislo zelje po 60—64 vin. Dunajčani se pritožujejo čez visoko ceno. Pravijo, da je stalo kislo zelje pred vojsko 100 kil 12 K, po začetku vojske je narastlo na 24 vin. kilo. Zeljarji so nakupili zelje po stari ceni, kako da ga prodajajo tako drago? — Ako tožijo na Dunaju, kaj naj začnemo tu, kjer je zelje doma? — Za eno družino je treba po malem za 60 vin. zelja, kakor je zdaj drago, kje je še zabela in drugo?

Posušene kuhinjske odpadke

bodo pobirali po Dunaju šolski otroci, spravljala jih bo dunajska občina in jih bo prodajala živinorejcem. Čisti izkupiček pride v prid fondu za nabavo umetnih udov invalidom.

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

CHARLES D. DIBELL
ADVOKAT—LAWYER
Soba 503 Woodruff Bldg., Joliet
CHICAGO PHONE 245:
Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obrnite se k meni.
Govorimo slovenski jezik.
Kolektujem in tirjam vsako vrstne dolgove. Ali pa se oglasite pri
M. J. TERDICH, 1106 Chicago St.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704
Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.
Dr. S. Gasparovich
Dentist :: Zobozdravnik
Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.
JOLIET, :-: ILLINOIS.

Na želodcu bolni —

Gotovo, da že dolgo iščete olajšbe. Ne dajte se prevarati. Ne poskušajte. Rabite

Severa's Balsam of Life

(Severov Življenski Balzam) ter bote kmalu opazili njegove krepilne in tonične kakavosti. Posebno se priporoča pri zdravljenju **neprebave, težke prebave, zapeke, ponavljajoče mrzlice in otrplih jeter.** Okrevanci, stari in slabotni ljudje bodo tudi našli njegovo rabo zelo koristno. Cena 75 centov.

Kožno zdravje je odvisno večinoma od mila, katerega rabite. Mi vam priporočamo
SEVERA'S Medicated Skin Soap
(Severovo Zdravilno Milo)
za vsakdanjo rabo za kopelj, toaleto, britev in izmivanje las. Cena 25 centov.

Čitajte, kaj nam je pred kratkim pisala ga. Mart. Pagač, iz Moquah, Wis.: "Zahvaljujem se Vam za Severov Življenski Balzam. Trpela sem na želodcu, ter sem bila zelo slabotna ter nisem imela nobene slasti. Porabila sem eno steklenico Severovega Življenskega Balzama ter so vse te neprilike izginile. Prosim objavite moje pismo v časopisih v korist vsih tistih, ki enako trpijo."

Vsi lekarnarji prodajajo Severove Pripravke. Zahtevajte Severove. Ako jih ne morete dobiti v vaši okoliščini, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

College of Saint Thomas
SAINT PAUL, MINNESOTA
pod kontrolo in vodstvom nadškofa Irelanda.
CATHOLIC MILITARY COLLEGE
Collegiate Commercial Academic Preparatory
Zdrava duševna in telesna vzgoja.
Sedemsto štirideset dijakov iz štiriindvajsetih držav je bilo tu lansko leto.
Za nadaljna pojasnila in katalog pižite na
Very Rev. H. MOYNIHAN, D. D. President

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank
JOLIET, ILLINOIS
Kapital in rezervni sklad $400,000.00.
ROBT. T. KELLY, predsed.
CHAS. G. PEARCE, kasir

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Prepovedano streljanje in zvonjenje. Na Kranjskem in Primorskem je civilistom prepovedano vsako streljanje, na Primorskem pa tudi zvonjenje po cerkvah.

— Prevoz ranjencev. Od 7.—10. jun. so pripeljali v Ljubljano 222 ranjencev, med njimi dva ujeta italijanska častnika in 142 bolnih vojakov. — Dne 9. jun. popoldne so se peljali skozi Ljubljano trije možje in dva častnika uničenega italijanskega zrakoplova "Citta di Ferrara". — Dne 9. jun. popoldne v Ljubljano došli vlak, ki je bil zaznamovan z znamenjem Rdečega križa, je imel voz, na katerem so se jasno videli sledovi granate, ki je deloma zadela voz.—Dne 8. jun. so prepeljali 100 ranjencev v bolnišnico v škofovih zavodih v Št. Vidu.

— Župani in občinski svetovalci so oproščeni od črnovojniškega pregledovanja, če bivajo sedaj v svoji občini. To pa ne velja za druge odbornike občinskega odbora, katere veže dolžnost, da gredo k pregledovanju. Istotako morajo tudi občinski tajniki k pregledovanju.

— Odlikovanje. Podpolkovnik zbornega generalnega štaba Milan vitez Bleiweis Trsteniški je bil odlikovan z železnim križcem 2. vrste.

— Za vojnega kurata je bil vpoklican č. g. dr. Izidor Cankar iz Ljubljane.

— Iz ruskega vjetništva so se oglasili: Andrej Kalan iz Vaš pri Medvodah, Ulrih Konjar iz Smlednika, Franc Kunstelj s Poljšice, Matevž Brajec iz Sp. Grabna.

— Vojaške odlike. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo: nadporočnik 78. pp. Miroslav Petelin. Ponovno Najvišje priznanje stotnik 97. pp. Josip Šeme in nadporočnik 20. lov. bataljona Gvidon Hayne. Najvišje pohvalno priznanje: stotnik 70. pp. Ferdo Pleban, poročnik 3. pp. Josip Šulc in poročnik 27. topn. p. Franc Šule. — Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste: topničar pri 30.5 cm možnarski bat. št. 7 Martin Seničar. — Srebrno hrabrostno svetijo 2. vrste: poddesetnik 47. pešpolka Rupert Roškar, praporščak 27. pp. Rihard Lončar, praporščak Karol Mayer, kadet Julij Drnovšek, desetnik Franc Legat od 47. pp. praporščak Albert Krivic, četovodja Božič Gregor, desetnik Ziderič Iv., pešec Jurca Josip, Savarin Franc od 97. pp. Štabni narednik Avgust Mohorčič, četovodja Ivan Ribnikar, podlovec Gregorc Alojzij in Pavšič Ivan od 7. lov. bat. nadlovec Franc Dolinar, četovodja Andrej Grobner, podlovec Franc Božeglav, Anton Medved in Jakob Polak ter častn. sluga Anton Zorko.

— Odlikovani vojaki: Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: četovodja Irovec Franc 27. pp., narednik Sterle Anton, četovodje Laginja Fran, Pozman Andrej, Skočir Anton, desetniki Aržon Ciril, Jurjovič Matej, Radetič Josip, poddesetnika Mavrič Mirko in Sipan Leopold, infanterista Hammerschmidt Albin in Lavrenčič Karl, vsi 97. pp., nadlovec 7. bat. Mohorčič Avgust. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste: narednik Golob Martin, četovodje Lesjak Avgust, Leskovšek Jakob, Srelog Ivan, desetniki Kranjc Karel, Kruc Ignac, Kovač Franc, Zemljič Jakob; poddesetniki Knez Fran, Jošt Karel, Koštomaj Fran, Pelc Fran, Satler Fran, Skodnik Josip in Zbil Fran; infanteristi: Kokot Jurij, Jevšenak Ernst, Konečnik Ivan, Kreze Martin, Rožar Peter, Sedminek Ivan, Uduč Fran, vsi od 87. pp. Četovodje Bele Ivan, Kralj Josip, Saksida Josip, desetnika Figel Anton in Kvasna Alojzij, infanterist Koren Fran, vsi pri 97. pp. Računski podčastnik Kuharič Aleksander, patrulvodja Jakolič Fran, Laznik Anton 7. lov. bat. Podlovci: Ferjančič Andrej, Kodrič Ivan, Vrbnjak Ludovik, patr. vodje Legisa Anton, Žibert Alojz in Žibret Anton, lovci Češnovar Anton, Jercan Aleksander, Jevček Peter, Klinc Ivan, Mihalič Anton, Miletič Ivan, Šemerl Fr., Strnad Fran, Vidrih Ivan ter trobentač Žitek Andrej, vsi pri 20. lov. bat. Nadognjičar 7. p. t. p. Uranc Matija. Bronasto kolajno: Bavčič Josip in Renčelj Karol pri 97. pp. — Srebrna hrabrostna svetinja 1. vrste: Narednik Simončič Viljem, četovodja Edvard Oblak. Srebrna hrabr. svetinja 2. vrste. Korporal Anton Pavlič, infanterist Andrej Oblak.

— Iz ruskega ujetništva se je oglasil z dopisnico d. 28. aprila po ruskem kočijažu, posestnik Janez Kavšek iz Rakovnika, župnije šmihelske. Piše svoji ženi, da je bil ranjen na levi roki, a da se mu rana dobro celi ter upa na skorajšnjega ozdravljenja. Biva v Moskvi, Suharevska 17 Sivadni Gospital. K vojakom je bil odšel 15. januarja t. l. in je bil menda ranjen v Karpatih. — Franc Modic je pisal svojemu očetu pri Sv. Gregorju blizu Ortneka, da se nahaja v ruskem ujetništvu. — Ivan Modic isto naznanja svoji materi Mariji, ki biva v Mateni na Igu. — Josip Janežič piše iz Atkarska v saratovski guberniji d. 8. aprila, svojemu stricu Janežu Janežič, ki biva v Škopačniku na Igu.

— Iz ruskega ujetništva. Nek ujeti Ljubljančan piše iz Skobeleva: "...Tu je zdaj (10. svečana) že pomladno solnce. Danes sem bolj živ in vesel, saj je moj prvi prosti izhod v mesto. Rad bi vedel, kako je doma... Tople turkestanske pozdrave ti pošilja tvoj Pavle." — "Ljuba moja mati! Prisrčen pozdrav ti pošiljam iz Rusije, kjer sem v ujetništvu. Zdrav sem, hvala Bogu." Mati g. Marija Zerlin, ki stanuje na Turjaškem trgu v Ljubljani, je z velikim veseljem sprejela sinovo poročilo. — Karel Franzot piše gospe Rezki Franzot, bivajoči v Šiški h. št. 66 s svojega popotovanja v rusko ujetništvo: ...Naznanjam, da sem v ruskem ujetništvu. Pozdravlja te tvoj Karel." — Franc Kolnik, vojak 27. dom. pešpolka piše prijatelju v Ljubljani: "...Naznanjam ti, da se nahajam v ruskem ujetništvu. Rusi so me ujeli 24. t. m. (24. sušca) dopoldne. Nahajam se v bolnici zaradi noge, ker sem ozebel in me muči revmatizem." Pismo pisano v Rusiji dne 30. sušca, je prišlo te dni prijatelju v Ljubljani v roke. — Korporal Josip Hribar piše iz Blesa: "Draga mi mama! ...Zdaj sem na potu v Rusijo. Rusi so me ujeli 24. marca ob osmi uri zjutraj in kriv nisem jaz, da sem ujet. Hudega mi ni nič, imamo se po navadi. Zdaj se še vozim po prostranih ruskih planjavah. Pisal bom več, ko pridem na svoje mesto." Pismo, pisano v Blesu dne 5. aprila, je prejela te dni mati g. Terezija Hribar, bivajoča v Konjušni ulici v Ljubljani. — Fran Por piše ženi Heleni, bivajoči v Šiški štev. 137. Pismo, pisano v Rusiji 5. aprila, je došlo te dni v Šiško. — Ivan Grajžar piše prijatelju v Ljubljano, da se nahaja živ in zdrav v ruskem ujetništvu. — Ivan Potrato piše iz Omska prijatelju v Ljubljano, da je v ruskem ujetništvu živ in zdrav. — Franc Ješe piše sestri Beti Ješe v Ljubljani: "...Sem ujet. Vesele velikonočne praznike ti vošči tvoj brat Franc." To pismo je pisal Fr. Ješe dne 3. aprila, a je prišlo v Ljubljano te dni. Kraj, od koder je voščil sestri vesele velikonočne praznike, ni označen, ker je Ješe še na potovanju preko širne Rusije. — Robert Szantner piše svojim, bivajočim v Ljubljani: "...sem ujet v Rusiji. Že 14 dni neprestano marširamo." Pismo, pisano na potovanju dne 5. aprila, so prejeli njegovi ljudje te dni.

Jankovič Franc piše iz Čistopolja ženi Mariji, ki biva v Botanjevu hiš. št. 40 pri Polhovem gradcu: "...Tvoje pismo prejel. Jaz sem cel čas zdrav in upam, da se še vidimo. Zima je bila tukaj precej huda, pa zdaj je že bolje. Povej Jurmanovim, da je njih Martin živ in zdrav z menoj tukaj. Slovencev nas je več tukaj." Pismo, pisano 3. sušca v Čistopolju, je prišlo ondan v Polhov gradec. Mesto Čistopolje leži v evropski Rusiji v kazanski guberniji na reki Kami, ki se izliva v Volgo. — Četovodja Rudolf Marn piše iz Moskve, da je v ruskem ujetništvu v stostolpi Moskvi, da pa ne ostane tam, ampak se pelje še naprej. "Ko pridem, kamor so nas namenili poslati, ti bom že še pisal in poslal naslov. Purger je tudi ujet." Dopisnica, datirana dne 16. sušca v Moskvi, je hodila v Ljubljano mesec dni. — Iz ruskega ujetništva se je oglasil tudi Alojzij Ulčar. Pisal je iz mesta Kurgana očetu Antonu, ki biva v Lokah pri Zagorju, da se nahaja v ruskem ujetništvu.—Ljubljančan Albin Šifrer piše iz Suje: "Draga mati! ...sem, hvala Bogu, prilično zdrav. Jesti imamo dosti: mesa, juhe, kaše, črnega kruha in čaja nam ne manjka, samo ruska kuhinja! ... Vaš Albin." Pismo je bilo pisano v Suji dne 25. sušca. — Dr. Ivan Perne piše iz Melekesa v evropski Rusiji: "...Tukaj smo se stalno nastanili. Zdaj sem zdrav popolnoma. Dobro se mi godi... Pozdrav vsem Vaš Ivan.' — Iz Balakova piše Fr. Tertinek: "Dragi starši! ...Vreme je, postalo malo boljše, do danes smo imeli povprečno 15 stopinj mraza. Če je tukaj poldan, je v Ljubljani nekaj čez deveto uro dopoldne. Po mesto hodimo prosti, brez posebnega nadzorstva. Zima bo trajala še skoro dva meseca. Volga je še vedno pokrita čez in čez z ledom. Cel dan pijemo čaj brez vseh pritiklin. Opojne pijače so po vej Rusiji pod strogo kaznijo prepovedane. Nikjer se ne dobi ne kapljice vina, ne piva, ne ruma, z eno besedo nobene alkoholne pijače. Tu čakam poln hrepenenja po lepi naši deželi in Vas zopet videti po tako dolgi ločitvi. Z Bogom." — Iz Čistopolja pošiljajo pozdrave: Jurij Homan, Franc Breskvar in Alojzij Orešnik. J. Homan je še pristavil, da pojde še naprej, A. Orešnik pa, da je zdrav. — Mihael Vrečar piše iz Sarapula: "...Naznanjam Vam, da sem ujet na Ruskem. Zdrav sem drugače, samo noga me boli. Ravno slabo se mi ne godi. Jesti imamo dosti, dolgčas mi pa tudi ne preveč, ker nas je več domačih skupaj." Pismo, pisano v Sarapulu dne 1. sušca, je bilo naslovljeno na sestro v Zalogu pod Ljubljano. — Iz Omska v Sibiriji se je oglasil Jože Šipelj.

— Poročil se je v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani g. deželni komisar dr. Ferdinand Tomažič z gospodično Vero Mulaček iz Ljubljane.

— Umrli so v Ljubljani: Tomaž Novak, delavec-hiralec, 71 let. — Marjan Gruber, sin finančnega nadpaznika, 5 minut. — Josipina Globočnik, trgovčeva soproga. — Ilija Lupu, korporal 46. pešpolka. — Frančiška Škerjanec, hči železniškega uslužbenca, 17 let. — Fran Kovič, sin sodarskega mojstra, 8 tednov. — Anton Jelašič, politični osumljenec, 45 let. — Ivan Kroel, pešec 58. pešpolka.

— Samoumor na Gradu. Na Gradu se je obesil interniranec Anton Jelašič.

— Nesreče. Josip Šajn iz Knežaka št. 34 se je peljal po državni cesti s kolesom. Izognil se je nekemu vozu, a med tem pripeljal vojaški avtomobil, ki ga je podrl. Šajn je težko poškodovan na glavi, obrazu in na nogah.— Brajkovič Ivan iz Trviža pri Pazinu je tolkel po dinamitni patroni, ki je razpočila in mu odtrgala na vsaki roki nekaj prstov. — Primic Iv. iz Lipnice pri Ovšišah je šel po naboru 5. jun. domov. Podjetnik in posestnik Rok Debeljak iz Lipnice ga je tresel in vlekel za levo roko in mu jo je izpahnil. — Delavka Marija Jereb s Tržaške ceste v Ljubljani je udarila siroto Viljema Kodela s ključem po levem očesu, ker je baje pretepal njeno hčerko. — Dolinšek Franc, delavec pri Fr. Kunstler v Litiji je potiskal desko v cirkularno žago. Deska je izpodletela na grči in potegnila roko pod ojstrino. Odrezala mu je desno roko čez dlan. Vse poškodovane so prepeljali v deželno bolnišnico.

— Pred izrednim sodiščem v Rudolfovem (mesto porotnikov sodi 6 sodnikov) obsojena sta bila dne 22. maja tega leta Magdalena Papež iz trebanjskega okraja radi hudodelstva požiga na 3 leta težke ječe, dopolnjene z enim trdim ležiščem vsakega četrt leta; ter Dimitrij Gvozden, bivši rudar v Kočevju, radi hudodelstva motenja hišnega miru in uboja na 5 let težke ječe, dopolnjene vsako četrtletje z enim postom, ter radi prepovedane igre "barvanja" na 10 K globe; ako bi globe ne plačal, na 24 ur zapora.

— Vlom v Semiču. Ponoči na 18. maja so neznani storilci vdrli v trgovino trgovca Ivan Zurc v Semiču in so ukradli blaga in tobaka v vrednosti 2018 kron.

— Lonec vrele kave povzročil smrt. Dveletna hči posestnika Janeza Zalepca iz Ihana št. 48 je 2. junija sedela na ognjišču, prevrnila je lonec vrele kave, se poparila po nogah in životu ter je 4. jun. v bolnici umrla.

— Glavni redni občni zbor Jugoslovanske Strokovne Zveze je zboroval v Ljubljani dne 2. maja ob veliki udeležbi zastopnikov Zveznih skupin in plačilnič. Pred občnim zborom so bili zborovalci in zborovalke pri sv. maši v kapelici Alojzevišča. Med sv. mašo so prav lepo pele pevke, krščansko socialne tobačne delavke. Predsedstveno poročilo za poslovni leti 1913. in 1914. je podal Moškerc. Načelniku, deželnemu odborniku dr. Ivanu Zajcu, ki je pri vojakih, se je odposlal brzojavni pozdrav. Zbor sta pozdravila deželni glavar dr. Ivan Šusteršič in odbornik dr. Evgen Lampe. Iz predsedstvenega poročila posnemamo: Na Kranjskem je 28, na Štajerskem 19, na Koroškem 3, na Primorskem 6 skupin. Shodov je priredila J. S. Z. l. 1913. na Kranjskem 32, l. 1914. 34; na Štajerskem l. 1913. 28, l. 1914. 43; na Koroškem l. 1913. 4, l. 1914. 4; na Primorskem l. 1913. 1, l. 1914. 4; torej l. 1913. 66, l. 1914. 84. Vojska je seveda akcijo zelo omejila. Načelstvenih sej je bilo 35.. Pisarna je rešila lani 4357 vlog, letos že 632. Obširno poroča glavna blagajničarka ga. Dolenc o stanju blagajne. Rezervni zaklad je znašal 31. decembra 1914 31,028 K. Glavni tajnik dr. Mohorič obširno poroča o nalogah J. S. Z. in glede na sedanjo draginjo. Nadzorstveno poročilo je podal Vinko Zabukovec, ki je poročal tudi o tekstilnem odseku. O rudarskem odseku je poročal tov. Zupan iz Trbovelj, o železničarskem odseku Moškerc. Posl. Gostinčar je izvajal, kako naj se vodijo skupine. O poslovanju štajerskega okrožja je poročal urednik Žebot. Vsa poročila so se vzela na znanje. Volitve so izpadle takole: Predsednik dr. Jakob Mohorič, I. podpredsednik Miha Moškerc, II. podpredsednik Anton Žnideršič, III. podpredsednik Anton Žnideršič, II. podpredsednica Karolina Rotter, zapisnikar Krische, namestnica Ivanka Brate, blagajničarka Poldka Dolenec, nadalje še 12 odbornikov, namestnikov in nadzorstvo.

ŠTAJARSKO

— Umrl je nagloma v Kalkgrubu pri Schwanbergu na Štajerskem višji revident južne železnice, nadporočnik v rezervi g. Emil Mazi. Truplo so prepeljali v Ljubljano.

— Č. g. dr. Anton Jehart, o katerem so nekateri časniki pisali, da je mrtev, še živi. Dne 1. maja je pisal iz Čačaka svojim staršem pismo, ki je došlo k njim dne 2. junija.

— Generali se odkrivajo pred slovenskimi junaki. Vincenc Polak, doma iz ormoške okolice, stražmojster pri oddelku strojnih pušk 5. dragonskega polka, piše svojemu bratu Ludoviku s severnega bojišča naslednje pismo, v katerem pravi med drugim: Omenim tudi, da uživamo Slovenci na bojišču splošen sloves, da smo junaki od prvega do zadnjega. Nemški in mažarski generali se odkrivajo pred polki, kjer služijo Slovenci.

— Umrl je v Gradcu samoborski sodnik dr. Rudolf pl. Horvat.

— Trgovec Krivic ranjen. Ondan so poročali, da je nekdo na trgovca Krivica, ki se sedaj nahaja pri vojakih na Štajerskem, po nesreči ustrelil. Nesreča se je zgodila v Radvanju pri Mariboru. Kakor se poroča, rana nikakor ni smrtna, ampak je bil g. Krivic zadet v ključnico. Izstreljena je bila iz puške le kapica. Rana je lahka.

— O 27. pešpolku se poroča graškim listom iz Karpatov, da je v drugi polovici marca zasedel severni rob gorovja, ki se razteza od Zborova proti zahodu. Zgradili so v zaraščenih gorah strelske jarke in jih zavarovali z žičnimi ograjami. Polk je štel 4000 mož s 460 konji, ko je došel bataljon s stotnikom Arnoldom Hallerjem. Ker je deževalo več dni, so bili poplavljeni strelski jarki, a deset dni, poročalo se je dne 25. aprila, je lepo, krasno spomladansko vreme. Artiljerija strelja uspešno na črte ruske pehote in na rusko artiljerijo. Polku poveljuje nekaj časa sem polkovnik Avgust Dorotta, prvemu bataljonu podpolkovnik Danijel pl. Schnader, drugemu stotniku pl. Imelič, tretjemu major Liegl in četrtemu stotnik Rech. Armadni višji poveljnik nadvojvoda Friderik si je ogledal zborove postojanke in si je pustil predstaviti odlikovane častnike in vojake.

— Odlikovanja. Srebrno svetinjo II. vrste so nadalje dobili: dragonca Petek Alojzij in Kljun Franc, oba pri 5. drag. polku, četovodja Horvat Anton, desetnik tit. četovodja Vrečko Ivan, desetnik Semanik Konrad, poddesetnik Gether Ivan, Klug Josip in infanterist Riedl Ivan, vseh šest pri 47. pp., praporščaki Honza Rudolf, Rankel Josip in Schneider Adalbert, kadeti Babi Ivan, Heindl Alojzij, Hosperger Jaromir, Matej Leopold, Predikaka Ivan in Strugata Ludvik, štabni narednik Hauck Miroslav, narednika Krivanok Franc in Panič Franc, medicinec desetnik, tit. narednik Schwarz Ignacij, četovodje Batič Peter, Blay Martin, Janžekovič Marko, Prekoršek, Anton, Turnšek Peter in Bezjak Konrad, desetniki Adelšek Anton, Berg Franc, Božič Feliks, Fritz Sebastijan, Lang Martin, Majhen Luka, Meršnik Anton, Munda Alojzij, Robič Štefan, Schuler Karel in Vranič, poddesetniki Jošt Josip, Klakočar Karel, Kramperšek Martin, Ogrin Ivan, Robinček Martin, Schlander Ivan in Vrečer Franc, infanteristi Ahac Martin, Babič Marko, Brezovnik Ivan, Bric Franc, Brnko Ivan, Doliner Martin, Friedinger Jakob, Glavič Vladimir, Gobec Jakob, Grašinar Franc, Gusoič Miloš, Korene Ivan, Kosar Ivan, Krajnc Karel, Laznik Franc, Malus Rajmund, Majcen Štefan, Miško Martin, Mraz Anton, Osek Franc, Penič Josip, Rupar Alojzij, Selič Ivan, Seme Pavel, Ternik Heliard, Virant Mihael, Vrečko Josip Zupanc Blaž in Rebernik Josip, vseh 66 pri 87. pp., praporščak Lah Andrej, infanteristi Baudaš Ivan, Bratanja Simon, Jeroncich tŠefan, Milotich Ivan, Peternel Franc, Pojavnik Josip, Tauš Franc in Jurissevich Matej, vseh 9 pri 97. pp., lovci Adlešič Nikolaj, Hauptmann Anton, Sever Anton, Tičar Mihael in Žemva Anton, vseh pet pri 7. lov. bat., ognjičar Lukežič Franc, četovodji Egger Štefan in Lesičar Franc in topničar Doberšek Josip, vsi 4 pri 7. polj. topničarskem polku, kadet Gartenauer Miroslav, desetnik Krainer Avgust, predmojster Kalcher Anton in topničarja Holzer Peter in Sirk Anton, vseh pet pri 8. polj. topniškem polku.

— Duhovniška vest iz lavantinske škofije. Č. g. Alojzij Čižek, mestni župnik v Slovenj. Gradcu, (brat jareninskega dekana č. g. Jos. Čižeka) vojni kurat v rezervi, je vpoklican v aktivno službo na bojišče.

KOROŠKO.

— Duhovniške zadeve iz krške škofije. Prestavljeni so bili čč. gg.: Tomaž Koeraus, kaplan v Špitalu, v Šmohor; Peter Domberger, kaplan v Št. Vidu ob Glini, v Špital; Viljem Brožek, kaplan v Št. Jakobu v Rožu, kot provizor v Gorje; Lovro Božič, kaplan pri Devici Mariji na jezeru, kot provizor v Apače; Alojzij Vauti, kaplan v Pliberku, kot provizor v Podljubelj; Vinko Razgoršek, kaplan v Tinjah, kot provizor v Slovenji Šmihel. — Kot kaplani so bili nastavljeni čč. gg. semeniški duhovniki: Edenberger Jožef na Solkovem, Gril Pavel v Št. Jakobu v Rožu, Grollergger Jan. v Greifenburgu, Kuchling Ivan v Tinjah, Mlinar Anton v Škocijanu, Mueller Ignacij v Nem. Plajberku, Muri Ignacij v Guštanju, Sadolšek Ivan v Pliberku, Thoman Kazimir v Meiselding, Unterluggauer Boštjan v Št. Petru v Kačji dolini in Vornik Matevž pri Devici Mariji na jezeru (Prevalje).

— Smrtna kosa. Dne 29. majnika je umrl v Celovcu bivši mestni blagajnik velikovški in deželni poslanec Jožef Horner, star 77 let.

PRIMORSKO.

— Imenovanja v mornarici. Pomorski praporščak v rezervi je postal Fr. Senekovič in Matija Blazina. Pomorski praporščak v pomorski brambi je postal kadet Anton Princ.

— Kobaridski dekan ni ustreljen. "G. V." poroča, da vest italijanskih listov, kakor da bi bil dekan v Kobaridu ustreljen, ne odgovarja resnici.

— Streljanje je prepovedano po celem Kranjskem in Primorskem. Na Primorskem je tudi prepovedano zvoniti.

— Duhovske vesti z Goriškega. Župnik v Mirnu pri Gorici je postal veleč. g. Anton Gerbec star., doslej kurat v Kalu. Na njegovo mesto v Kal je imenovan č. g. Franc Močnik, doslej župni upravitelj v Soči.

— Smrtna kosa. Iz Dornberga na Goriškem pišejo: 7. apr. je umrl tukajšnji posestnik in občinski odbornik gospod Anton Rijavec, star 45 let. Zapustil je osem nedoraslih otrok. Pokojnik je bil skrben oče in gospodar ter splošno spoštovan, kar je pričal lep pogreb. — Istega dne je v Gospodu zaspala 49letna soproga tukajšnjega gospoda župana, gospa Frančiška Kavčič. Tudi za njo žaluje osmero otrok, ki so pa večinoma že odrasli. Na zadnji poti je spremljalo blago pokojnico, ki je bila vzorna krščanska mati in gospodinja, šolska mladina, potem občinski odbor, domači pevski zbor in veliko število drugih spoštovalcev od blizu in daleč.

HRVATSKO.

— Prostovoljci. V Makarski v Dalmaciji se je v treh dneh priglasilo nad 400 moških, ki niso bili pri prebiranju potrjeni, za prostovoljce, da branijo morsko obrežje. Sestavlja se že prostovoljska četa, kateri bo poveljeval bivši poslanec Klarič.

— Obsodba vsled poloma hranilnice v Karlovcu. Obsodil se je Dragotin Hermann na 8 let težke ječe, Heinrich na 2 leti težke ječe. Vekoslav Duizman, prokurist imenovane hranilnice, in Glueckstha1, ravnatelj menjalnice, sta oproščena.

Ni mogel spati.

Nespečnost je ena najutrudljivejših neprilik, ki utegnejo napasti človeka. Po navadi vstane zjutraj trudnejši, nego je bil zvečer. Mr. Jos. Dvorak, Spearville, Kans., je bil žrtev nespečnosti in nam je pisal takole: "Moram vam dati na znanje, da ni Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino zelo koristi, ker nisem mogel spati več nego dve ali tri ure ponoči, a sedaj, odkar uživam to zdravilo, lahko spim celo noč. Imel sem tudi prav malo teka, a sedaj je mnogo boljši. Lepa hvala. Jos. Dvorak, Spearville, Kans." Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino pomnoži odvajanje iz telesa, olajša zapeko, vrne slast in okrepi živce. Cena $1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

* * *

Bolečine, omejene v en del telesa, po navadi brž izginejo, če naprej nadenete vroč, moker obkladek in potem nadrgnete telo s Triner's Linimentom. Cena 25 ali 50c, po pošti 35 ali 60c. — Adv.

VELIKA PONUDBA

Spredaj del Nebo škatljice vreden ½c. v gotovini
Celi kupon vreden ½ centa v gotovini

Celi kuponi in spredaji deli škatljic imajo isto vrednost. Se jih lahko izmenja za gotovino ali vredne predmete. (Ta pogodba ugasne 31. decembra 1915.)
P. Lorillard Co., Inc., New York Est. 1760

Joliet Steam Dye House
Profesional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Farme! Farme! Farme!

Zapomnite si kaj je najbolj važnega za vsacega Slovenca? Da se vam ne bo treba bojevati v vojni ali proti velikim davkom kateri se sedaj delajo tam v stari domovini, si pridite ogledat naša zemljišča v Draper, Wisconsin, kjer bodemo imeli veliko prodajo celi teden po Četrtem juliju pri tej prodaji bode prisoten naš glavni upravitelj od Edward Heins Farm Land Co. A. R. CODE in bode vsak lahko ž njim govoril, zatorej naj pridejo tudi oni, kateri so se namenili kupiti kje drugje, ker mi smo prepričani, da če se vam ne dopade tam kjer ste se poprej namenili kupiti, da mi vas lahko zadovoljimo in sicer s tem, da vam pokažemo dobro zemljo na kateri bodete lahko živeli če si iste en del kupite. Za nadaljna pojasnila se obrnite na:

Math. Cesar, Agent
1900 W. 22nd Street, Chicago, Ills.

J. P. KING trgovec.
Oba telefon Štev. 8
Lesni
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

ZA Zavarovanje
proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

J. C. Adler & Co.
priporoča rojakom svojo
Mesnica
Telefon 101. JOLIET, ILL.

Mestna hranilnica ljubljanska
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500.000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po
4½ %
brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kaki ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

430 STRANI OBSEGA
Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.

Cena knjige v platnu trdo vezane je $2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

25.	jul.	Nedelja	Jakob, apostol.
26.	"	Pondeljek	Ana, mati M. D.
27.	"	Torek	Pantaleon, muč.
28.	"	Sreda	Inocencij, papež.
29.	"	Četrtek	Marta, dev.
30.	"	Petek	Ignacij Lojol, sp.
31.	"	Sobota	Abdon in Senen.

CERKVENI GOVOR ZA DEVETO NEDELJO PO BINKOŠTIH.

Spišal škof Anton Martin Slomšek.

O hudobi greha.

Ko se je Jezus Jeruzalemu približal in je mesto zagledal, se je zjokal nad njim. Luk. 19, 41.

1. Po zeleni oljski gori pride Jezus v Jeruzalem. V veliki lepoti se pred njim veliko kraljevo mesto bliščí, in kdor ga od daleč z vesele gore ugleda, ves ganjen izgovori: "Oh, kako lepo!" Usmiljeni Jezus se pa le zjoka.

2. Z velikim veseljem Jezusu množice ljudij naproti hite, mu z zelenjem stezo potrošajo, svoja oblačila mu na pot pogrinjajo, in mu visoko hvalo pojo: "Hosana!" itd. Jezus pa joka in mile solze pretaka nad Jeruzalemskim mestom, rekoč: "Da bi saj spoznalo, kar je v tvoj mir! Ali skrito je zdaj pred tvojimi očmi."

3. Kaj pa je tebi, usmiljeni Jezus, pregrehe, ki je bila v Jeruzalemu doma. Greh je Kristus križal, greh je lepi Jeruzalem razdjal, greh bo tudi naša časna in večna nesreča, ako se z Jezusom nad svojimi grehi milo ne razjokamo.

Poglejmo torej:

I. Greha hudobo.

II. Greha grdobo, da ga bomo objokovali in sovražili kakor najhujše zlo.

Oh, naj bi vsi spoznali, kaj k našemu miru služi? Poslušajte!

I.

Greha hudoba. Vse stvari v nebesih in na zemlji: solnce, mesec in zvezde, vetri in valovi dopolnjujejo voljo svojega stvarnika; tudi črvič in travica. "Dan dnevu, noč oznanjuje noči" itd. (Ps. 18, 3). Samo jeden je, ki se Bogu zoperstavlja, že več, ko šest tisoč let; hudobni greh veli: "Ne bom služil." Ravno tako ti govoriš, grešnik grešnica; in čeravno besede ne zineš, v dejanju pokažeš, kedar prelomiš božje zapovedi. Oh, koliko hudo storiš!

2. Bog je v šestih dneh svet stvaril, nebo in zemljo, in vse, drevje in živino, in človeka. Bog je vse pogledal, kar je stvaril, in je videl, da je bilo dobro (I. Mojz. 1, 25). Prišel je greh, vzel človeku, kroni vsega stvarjenja, lepoto, premenil je raj v žalostni kraj straha in trepeta, zemljo pa v solzno dolino. Poglejte greha hudobo!

3. Bog nas je ustvaril, naj bi vsi srečni in veseli živeli. Greh je prvemu človeku veselje podrl in ga strahom napolnil, da se je skril pred svojim Bogom. Greh vzame otroku ljubo nedolžnost, podere človeku dušni mir, in nam veselo življenje ogreni. Oh, pregrehe velika hudoba!

4. Bog je vse k svoji časti stvaril; angeli, ptice pod nebom, ribe po vodi, tudi grilci, čeriči mu hvalo pojo; le grešnik kolne in z božjimi darovi Boga žali in mu nečast stori! Oh hudobni greh!

5. Bog nas je za nebesa ustvaril; pripravljena so nam od začetka sveta, veliko je tam prebivališč. Jezus je za nas na križu umrl, da je nam sveta nebesa odprl; šel je k Očetu tudi nam mesto pripravit. Greh nam pa nebeška vrata zapahne, potepta kraljevo pravico otrok, ter nam peklensko brezdno otvori.

Poglejte! pregrehe največjo hudobo! In to hudobo mi ljubimo, storimo, se greha in strašnega konca ne bojimo, ki grešnika čaka. Oh, ozrimo se na žalostno grobljo Jeruzalema, veličastnega mesta, nad kojim se je zavoljo greha Jezus zjokal, in poglejmo

II.

Greha nejzrečeno gnusobo. Kaj je bilo lepšega od angelov božjih, ki so v nebeškem veličanstvu krog božjega prestola stali? Greh so storili, in greh je angele v hudiče premenil! Ni grše stvari od zavrženih duhov; pregreha je njih grdoba.

2. Popolnoma sta bila stvarjena Adam in Eva, prelepi božji podobi, kakor dva angela v svoji nedolžnosti. Kdo ju je storil otroke jeze božje, dediča večnega zavrženja? Oh, grdoba greha!

3. Kdo je naredil Kajna bratomorca, kdo prvi svet toliko popačil, da je Bogu žal bilo, da je človeka stvaril? Kdo je oslepil Davida, moža po volji božji, kdo modrega Salomona? Kdo nadražil Jude, da so vpili: "Križaj ga!" Grdi greh.

4. Kdo pa more dopovedati, koliko grdega, strašnega greh med nami stori? Ljubeznive otroke v razuzdane mladeniče premeni, poštene može in žene toliko poživini, da niso človeku podobni. Poglejte po cestah in potih toliko zgubljenih ljudij, zapuščenih otrok, ki so žalosten sad grdega greha. Poslušajte joka in toževanja toliko po svetu, in razjokajte se, kakor Jezus nad Jeruzalemom, tudi vi nad pregrešnim svetom, rekoč: Oh, naj bi svet spoznal, kar je k tvojemu miru! Ali kaj, da je skrito zdaj pred tvojimi očmi! Ali k čemu bi nam bil jok, ako bi grehu slovo ne dali?

5. Vsak naj odpravi greh iz svojega srca. Kakor sv. mladenič Stanislaj: Rajši hočem umreti, kakor grešiti.

Vsak naj spodi greh iz svoje hiše, od svoje tovarišije, kakor Kristus prodajalce iz tempeljna. Rajši ogenj pri hiši, bolje kačo v tovaršiji, kakor greh. Greh je najhujše hudo.

Ako pa naši opomini, naše prošnje, kaj ne pomagajo, takrat jokajmo črez trdovratnega grešnika, grešnico, kakor Jezus nad trdovratnim Jeruzalemom: zakaj, strašen konec čaka nespokorjenega grešnika, kakor je trdovratni Jeruzalem zvedel.

Konec. Kar je Kristus z objokanimi očmi v današnjem sv. evangeliju zažugal, se je dopolnilo črez 37 let tako strašno, da je groza brati ali slišati.

Grešnik, ne reci: "Grešil sem, in kaj žalega se mi je zgodilo?" Zakaj Najvišji je potrpežljiv (pa tudi pravičen). Tudi ne reci: "Usmiljenje božje je veliko; Bog se bo usmilil nad obilnostjo mojih grehov; zakaj njegov srd se tako hitro približa, kakor usmiljenje; v grešnike se njegov srd ozira (Sirah 5, 4—7). Amen.

DVE IDEJI.

Zgodovinarji, ki bodo pisali za nami zgodovino svetovne vojske, ne bodo imeli lahkega dela, če bodo hoteli natančno določiti vse odkrito in prikrito delujoče sile, katerih rezultanta in rezultat je današnji velikanski potres, ki ruši skoro celi svet. Razkriti bo treba še mnogo diplomatskih aktov in iz zaprašenih arhivov bo treba izvleči mnogo listin; generalni štabi bodo napisali debele zvezke in državniki bodo priobčili zanimive spomine; pa vse skupaj bo komaj dovolj, da ustvari radovednim in vedoželjnim zanamcem le nekoliko jasno sliko sedanjega zapletenega in zamotanega položaja. Kar pišemo o vzrokih svetovne vojske danes mi, to je še vse preveč nejasno, temno in megleno, ker nimamo na razpolago niti natančnih virov niti zadostne perspektive, da bi mogli pregledati to obširno torišče tega silnega prelivanja krvi.

Eno dejstvo pa bodo ugotovili poznejši zgodovinarji in je moramo priznati tudi mi: svetovna vojska pomenja triumf narodnostnega načela. Ne bomo rekli, da se je začela in da se bije edinole v njegovem imenu; to bi bilo preveč. Toda že samo dejstvo, da so veliki narodi, ki se zbirajo okrog entente, to načelo proglasili kot tisto, za katerega uresničenje se bojujejo, je zelo značilen pojav, in ravno tako opažamo pri centralnih silah glasove, ki govore o "malih narodih". Ali ne pomenjajo ti glasovi isto? Ali ne proglašajo istega načela? Res je sicer, da služi premetenim politikom v mnogih pogledih narodnostni princip le kot prevlaka, ki naj spretno zakriva druge, tajnejše nagibe; ampak vprašati se moramo: zakaj so si izbrali navihanci ravno narodnostni princip za prevlako? Gotovo zato, ker dobro vedo, da najbolj vleče!

Gotovo je, da tudi sedanja vojska nacionalnemu principu ne bo pomogla do zmage na celi črti. To bi bilo tudi čudno in nenaravno. Vsak velik naraven pojav se ne razvije mahoma do svojega konca, ampak počasi in polagoma; ne v obliki revolucije, ampak potom evolucije. Ko se je burna nevihta že davno izlila nad našimi glavami, čujemo še vedno v daljavi gromko bobnenje — mi se bojimo, da zaradi čudne laške politike ne bi nevihta lila in bila koncem koncev ravno po južnoslovanskih glavah!

V celoti bo pa po svetovni vojski narodnostni princip gotovo več ali manj nasičen. Tedaj ne bo več ideja, ampak udejstvena realnost in čisto vsakdanji faktor notranje in vnanje politike držav in državic. Narodnosti princip bo svojo nalogo izpolnil, na njegovo mesto bo pa stopilo drugo načelo; pojavili se bodo novi faktorji in rodile se bodo nove ideje.

Če prorokujemo prav, bo prihodnja doba več ali manj doba narodnih avtonomij v najširšem pomenu besede; t. j. vsi narodi se bodo morali razvijati prosto, bodisi v lastnem ali pa v združenem teritoriju. Ker je pa človeški duh nemiren in išče vedno nekaj novega, zato si bo ustvaril novega malika in nov oltar, na katerem in pred katerim bo zopet morebiti prelival človeško kri.

Nova ideja, ki bo zagospodovala, bo gospodarska. Kakor v zgodovini le za svojo spominsko oporo pravimo, da se je začela z odkritjem Amerike leta 1492. nova doba, dočim je bilo na zgodovinskem nebu že prej vse polno znakov, ki so naznanjali polagan in počasen prehod iz srednjega veka v novega, tako je tudi z narodnim principom in z gospodarsko idejo. Narodnostni princip se razvija k tlom, gospodarski pa kvišku. V angleški politiki vlada že dolgo, potem so se ga oprijeli Francozi, v najnovejšem času so ga povzeli tudi Nemci in Italijani in sedaj trka z neizprosno roko in trdovratno silo tudi na naša vrata! Bodoče svoje politike ne bomo mogli niti mi, mali narodi, niti avstrijska skupina malih narodov (in tudi ne balkanskih!) uravnavati le iz vidika narodnostnega principa, ampak še mnogo bolj iz gospodarskega. Recimo, da bi se narodnostni princip pri nas tako izživel kot se je pri velikih, zgodovinskih narodih: kaj naj počno države in državice, ki bi štele po par milijonov ljudi, kako stališče naj zavzemajo napram onim velikanskim gospodarskim skupinam, ki so že stvorjene, kakor rusko carstvo, ali napram onim, katere bodo šele nastale in se razvile? Življenje katero bi tem maličkom vdihnil narodnostni princip, bi bilo podobno onemu ovenele trave brez solnca in brez gorkote pod košatimi drevesi ogromnih gospodarskih sil nad njimi!

Sila gospodarskega principa bo vodila in določala našo bodočo politiko. Ta razvoj nam pa kaže novo smer: avstro-balkansko zvezo, in sicer zato, ker je ta zveza po nasičenem narodnostnem principu edino prava in možna. Avstrijske dežele z Balkanom vred tvorijo gospodarsko celoto, katero je določila narava sama s tem, da je zvezala to ozemlje z Donavo in njenimi pritoki; ta razvoj je začrtala zgodovina, in kar je zagrešila proti njemu nespamet in politična kratkovidnost, bosta morala popraviti v bodočnosti pamet in trezen preudarek in razum.

Iz narodnostnega boja izvirajoče težavice so nam in Balkancem jemale doslej pogled za naše prave potrebe, da nismo videli, kako zelo spadamo prav za prav skup. Sedanja vojska bo menda vsem odprla oči, da bodo izpregledali kar na debelo! Spoznali bomo mi in Balkanci isto, kar je spoznal pred 200 leti že princ Evgen. Če bo enkrat zadoščeno narodnostnemu principu (za čegar ugodno rešitev ni ravno treba teritorialnih kirurgičnih operacij!), potem ne bo za Balkance nobene težave, ne, da priznajo naše gospodstvo, ampak da spoznajo, kam jih mora voditi njihova pot in pa gospodarska potreba kot enakovredne in enakopravne med enakimi.

Tudi za nas Hrvate in Slovence velja to. H kateri gospodarski skupini pripadamo, to mora uvideti tudi že omračen um, kakšno velikansko napako je napravila laška politika, ki hoče s silo raztrgati, kar spada po naravi skupaj! Zato tudi ne bo uživala trajnega dobička, ker se bo celo Podonavje vedno in vedno z vso silo trudilo, da dobi prosto morje in prosto Adrijo, svojo Adrijo, ravno tako kakor se trudijo danes Rusi za Dardanele.—"Slovenec", 16. jun.

PATRIOTIZEM IN NEVTRALNOST SV. OČETA.

Italijansko časopisje zadnje čase piše, da je sv. Oče po izbruhu vojne postal italijanski patriot. Te ponovne in bučne vesti italijanskega časopisja imajo svoj namen. Hočejo namreč s papeževim imenom ogreti za vojsko tiste italijanske katoličane, ki so dosedaj mrzeli vojsko z Avstrijo. Papeževo ime je že neko sredstvo za to. Ljudje izven Italije, med njimi se najde dobre, nepoučene in zlobne, pa hočejo iz posameznih papeževih dejanj najti to, da je papež postal nezvest nevtralnosti sv. Stolice in da je stopil na stran Italije. Vse prej kakor to in dotična papeževa dejanja tega ne dokazujejo prav nič.

Cel svet je dal Benediktu XV. priznanje in priznanje, da je storil vse mogoče, da bi končal svetovno vojsko in preprečil zlasti vojno Italije z Avstrijo. Ni njegova krivda, da stoji danes njegova domovina v boju z Avstrijo. Listi poročajo, da je prepustil svojo vilo Castel Gandolfo italijanskim ranjencem. Gotovo patriotično dejanje, toda še bolj delo krščanskega usmiljenja. Papež je tudi dovolil, da so "praporščak sv. rimske Cerkve", markiz Naro Patrizi-Montori in plemiči vatikanske nobel-garde vstopili prostovoljno v italijansko armado. Patriotično dejanje za Italijo. Ali ni italijanskemu katoličanu dovoljeno, da v vojni pomaga svoji domovini? Ali morda po drugih državah ravno katoličani ne služijo z največjo zvestobo, udanostjo in požrtvovalnostjo svoji domovini? Vsakemu katoličanu je ravno njegova domovina nekaj zelo svetega in dragocenega. Posamezen italijanski katoličan ni odgovoren za nepoštenosti italijanske vlade — pa vlada ima za cilj gotovo nepoštene namene. Toda vsakdo ve, da je sedaj vojska, ko se ne odločuje samo, ali so cilji italijanske vlade pošteni ali nepošteni, odločuje se tudi vprašanje Italije kot take, odločuje se življenje in smrt Italije, ki je italijanskemu katoličanu tudi domovina. In papež, ki se veseli, ker se njegovi najzvestejši po drugih deželah tako goreče in požrtvovalno borijo za blagor svoje domovine, ta papež naj bi ne spoštoval osebnega prepričanja italijanskega katoličana, in ta papež, ki je najstrožji varih največjih nravnih zapovedi, naj bi oviral italijanskega katoličana v izpolnjevanju njegovih državljanskih dolžnosti in ljubezni? Pa pravijo, papež sam ni ukazal vatikanskim poslanikom in cerkvenim dostojanstvenikom oditi iz Rima. Res je to in to je najmanj patriotično dejanje sv. Očeta, ki ni mogel Italiji izkazati hujše nezaupnice kakor jo je ravno s tem ukazom.

Papež je poglavar vseh vernikov. V svoji novemberski okrožnici je izrekel celo, da ne ljubi samo svojih otrok, ampak tudi vse one, ki še niso pod okriljem sv. Cerkve. Njegovo dosedanje delo je to sijajno dokazalo. Če spoštuje osebno mnenje in državljansko dolžnost vsakega katoličana v raznih deželah, je s tem ravno podan dokaz, da je nad strankami in nevtralen. Njegova politika obstoji v tem, da hoče vrniti vsemu človeštvu in Crkvi pravo svobodo in mir. Te jasne in vzvišene nevtralne politike ne more omajati nobena kratkovidnost in občutljivost raznih ljudi.

AVSTRIJA NEMČIJI.

Na Nemškem in pri nas dobro znana dr. Pavel Rohrbach in dr. E. Jaeckh izdajata tednik 'Das groessere Deutschland' in tam stoji med drugim zapisano tudi to-le:

"Franc Ferdinand Este je bil prvi, ki je ravnotoliko z instinktom kakor z zavestjo veroval v pozitivno Avstrijo. Ko je on posegel v javne zadeve, tedaj se začenja nova Avstrija: to je bilo pravo zgodovinsko poslanstvo prestolonaslednika. Pač je videl sredstva k cilju bolj jasno, kakor pa (bolj v slutnji pojmovane) cilje posamič. Zato se je ob njegovi rakvi lahko prepiralo, ali je bil trialist ali dualist ali sploh kaj neki je bil; ali Slovanom prijazen ali Madžarom sovražen ali kaj vendar neki. Morda si je o tem sam najmanj ubijal glavo. Usodo Avstrije: — množico narodov in jezikov — je vzel kot prvo dejstvo. Da mnoge v eni zvezi, v eni državi obdrži drugega poleg drugega, to je spoznal le tedaj in tako za mogoče, če se jim nekaj nudi, če se seže preko ljube navade (s katero se je prej stvar vleklo sem in tja in naprej), če se jim namreč nudi: veličino. Avstrija mora v celem razumu postati moč, če hoče ostati država. Ni si mogoče misliti boljše besede, ki bi boljše izražala ideal življenja in dela Franca Ferdinanda, kakor je ta: "Avstrijec ima domovino in ima tudi vzrok, da jo ljubi." Tako Avstrijo je hotel vrniti prebivalcem avstrijske monarhije. Zaradi tega je padel; kajti sovraštvo in strah sta spoznala prav jasno cilj in moč prestolonaslednikovega delovanja, prej kakor pa vera in ljubezen. Šele vsled njegove smrti se je nam Nemcem v Nemčiji začelo daniti, zakaj so ga oni drugi umorili.

In sedaj se v največji vojni vseh časov vrši boj ne samo za svetovno veljavo Nemčije, ampak tudi za veljavo te nove Avstrije. Usoda stare Avstrije, pa naj smo gledali nanjo ošabno, nežno, fatalistično ali nacionalistično, je zapečatena in iz te vojne more iziti le Avstrija Franca Ferdinanda. V bistva jedru ne bo to več nemška Avstrija. Ošabnost moramo prepustiti samo sebi, toda nežni fatalisti in nacionalisti med nami morajo svoje sanje in čuvstva pokopati v grob.

Do nove Avstrije je treba dobiti novo, in sicer enotno, da, pozitivno razmerje.

In ravno ta Avstrija bo izpolnila eno najbolj globokih nemških potreb, katero nam lastna država ne more več izpolniti. Ona je nam — kaj je vse sama sebi, to je čisto njena zadeva — drugo nemško, naše prastaro kozmopolitično lice."

* * *

Ta iznimek je prinesla ugledna avstrijska revija "Oesterreichische Rundschau". Da, nova Avstrija, to je naš cilj in naloga. Avstrija, različna od prejšnje, ne izključna last enega naroda, ampak skupna enako ljuba in ljubeča mati vseh svojih otrok. Avstrijski Slovani, in posebno mi Jugoslovani, smo vedno verovali in upali v tako novo Avstrijo, ker od kje neki naj bi vzeli naši očetje in bratje ono nadčloveško udanost, požrtvovalnost in junaštvo v trpljenju in smrti, kar vse dajejo radi v tej vojni za to novo Avstrijo. Res, samo nova, Franc Ferdinandova Avstrija more biti prava in velika Avstrija. — "Slovenec".

Zveza Katoliških Slovencev
V AMERIKI
(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

PROTIALKOHOLNI BOJ NA FRANCOSKEM.

Dalekovidni možje na Francoskem so ravno med vojno začeli posebno vneto nastopati proti alkoholu. V najuglednejšem francoskem obzorniku, v pariški "Revue" je njen odlično znani urednik Jean Finot napisal 25 strani dolgo razpravo o alkoholnem vprašanju. Če je lenoba mati vsega zla, tako pravi, tedaj je alkohol njegov oče. Alkoholizem je kriv, da pada francosko prebivavstvo. V najbolj alkoholiziranih departementih Calvados, Seine-Inferieure, Eure in Somme doseže umrljivost največjo številko. Vsako leto umrje nad 2 odstotka prebivalstva; v Rusiji pa je l. 1912. znašala umrljivost le 1.64 odstot. Pred vojsko je štela francoska 150,000 smrtnih slučajev jetike. Od teh jih pride polovica na alkoholike. Polovica podeželskih revežev, skoro vsi prebivalci jetnišnic so alkoholiki, kakor je to dognal zdravnik dr. L. Jaquet. Alkoholizem tudi zmanjšuje število rojstev. Otroci alkoholikov umirajo kakor muhe. Velik del jih pride v nečednost in zločin in dedne bolezni. Alkoholizem škodi odporni in delavni sili. Vsako leto se na Francoskem proda opojnih pijač za 1500 milijonov fr. Kakor je dognal M. Rieman, izgubi Francoska vsako leto vsled alkohola na dninah 900, na zmanjšani delavni zmožnosti pa 400 milijonov frankov. V francoskem vinogradništvu je naloženih 10 milijard frankov. Ta kapital nosi eno miljardo letne rente. Alkohol pripravijo na leto za 100, jabolčnega vina (cidre) za 200 milijonov frankov. — Francoska šteje 1,600,000 vinogradnikov, 500,000 vinskih trgovcev in 50,000 destilaterjev. Več kakor 1 milijon ljudi ima davka prosto kuho žganja. Jean Finot pravi, da s prepovedjo absinta ni prav nič opravljeno in zato zahteva, da se alkohol podržavi in domače žgalnice odpravi; dvomi pa, da bi se ta cilj dosegel, kajti gospodje poslanci imajo skrbne ozire na svoje volivce in kdo bi spravljal v nevarnost svojo zopetno izvolitev, ki se tako lepo izplača. Sicer pa Finot izjavlja, da se mora takoj prepovedati alkohol vsem vojakom in ranjencem, pri katerih alkohol otežuje, pogosto pa celo prepreči ozdravljenje.

Kako so v Przemyslu učinkovali 42-cm možnarji.

Berlin, (Kor. urad.) Wolffov urad poroča: Mesto Przemysl s približno 50,000 prebivalci leži na obeh straneh reke San. Glavne utrdbe leže 5—7 kilometrov od mesta v obsegu okroglo 50 kilometrov. Utrdbe so manjše ali večje trdnjave, ki so zvezane s strelskimi jarki in z drugimi zemeljskimi utrdbami. Forti so mogočne utrdbe, deloma iz betona in z zidanimi vojašnicami. Široke žične ograje zapirajo na vseh straneh dohode. Ojačena, za napad določena bavarska divizija je morala vzeti tri severne utrdbe, da zavrta luknjo v utrdben pas. To se je posrečilo z naskokom 31. majnika, ko so zavzeli forte 10A, 9A, in 11 in črte med njimi. Do večera 2. junija so bile vzete nadaljnje utrdbe in se je razširila prodrta črta na 8 kilometrov; vzeta je bila vsa severna črta, približno ena šestina vseh utrdb. Ko smo si ogledovali osvojene utrdbe, smo videli, kako strašno so delovali naši najtežji topovi. Betonske tri metre debele stene so bile zdrobljene. Krogle 42-cm topov so izkopale luknje, ki so bile do 8 metrov globoke in do 15 metrov široke.

Italijani v Avstriji.

Po zadnjem ljudskem štetju živi v Avstriji 768.000 italijansko govorečih državljanov. Na Tirolsko jih odpade 386,000, na Primorsko s Trstom 119,000, na Goriško 90,000 in na Istro 147 tisoč. V zadnjih teh deželah so Slovenci v večini. Listi stavijo vprašanje, če so Italijani in njih hujskači kaj mislili na odrešenje onih 300,000 Italijanov, ki žive v Švici in na več kot milijon Italijanov, ki so francoski podaniki. Zakaj so odrešenja potrebni zgolj v Avstriji živeči, italijansko govoreči državljani?... Če je pri nas tako slabo, zakaj pa hodi v naše pokrajine vsako leto na stotisoče italijanskih podanikov, da jih redimo in dajemo dobrega zaslužka, dočim doma še polente stradajo.

KOTIČEK ZA DRAMATIKO.

Našim diletantom v splošno ravnanje hočemo v sledečem navesti nekaj navodil, posnetih iz razpravice nekega brezimnega slovenskega dramaturga ali veščaka o dramatiki.

Anglež Bacon pravi o pomenu dramatičnih predstav, da urijo spomin, izobrazujejo glas in pravilno prednašanje, dajo plemenitost v zunanjosti, v hoji in v izrazu obraza, vzbujajo pogum pri nastopu in tudi neplašljivost v javnosti. Jezuiti so pri vzgoji mladine posebno gojili predstave. Nemški pesnik velikan Goethe je občudoval ta način jezuitske vzgoje, ker je spoznal, da daje užitek igralcem samim in jim vzbuja veselje za stvar samo. Glavni namen pri predstavah naj bo torej, vzbuditi pri igralcih samih veselje nad stvarjo in njim samim umetniški užitek. Voditelj bo imel zato pri pripravah zelo težko nalogo. Jasno je, da bode redko mogoče celo igro na enak način obdelati. Posebno pozornost bode moral posvetiti onim scenam, ki odločujejo dramatični uspeh. Tu bode moral pa tudi zahtevati popolnost. Že pri glasnem čitanju bode moral vso pozornost igralcev koncentrirati na take točke, še bolj pa potem pri izkušnjah. (Dalje pride.)

MALI OGLASI.

V NAJEM SE TAKOJ ODDA STANOVANJE s šestimi sobami, z vsemi potrebnimi napravami, kakor napeljavo elektrike, vode itd. Anton Nemanich, lastnik, 1000 N. Chicago street, Joliet, Ill.

KROJAČ (HRVAT ALI SLOVENEC) dobi delo v prodajalni oblek. Mora znati nekoliko angleški. Pišite na: M. Given, 1001 N. Scott St., Joliet. 67-t2

DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(Holy Family Society)
štev. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1915.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:
Anton Šraj, Jr.
Nicholas J. Vranichar,
Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo može, žene, fante in dekleta od 16. do 55. leta.

To Društvo izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše postave v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pridite, če ste že v katerem društvu stopite, ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu. 1t-w-F

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Vstanovljena 29. novembra 1914 lukor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v katerem-sibodi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE $250.00 ali $500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:

Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto $100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto $250.00;
za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto $100.00;
za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto $250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto $100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto $250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto $50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto $50.00;
za zlomljeno hrbtenico vsoto $100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota $50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse člane(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. **Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.**

Člani(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Razred.	Za $250.00: Starost.	Asesment.	Razred.	Za $500.00: Starost.	Asesment.
1	16—20	18c	1	16—20	35c
2	20—25	20c	2	20—25	40c
3	25—30	23c	3	25—30	45c
4	30—35	25c	4	30—35	50c
5	35—40	28c	5	35—40	55c
6	40—45	32c	6	40—45	63c
7	45—50	38c	7	45—50	75c
8	50—55	45c			

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

PRISTOPILI ČLANI(ICE):

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: Frank Russ, John Grill, Andrew Janež, Mark Vivoda, Leop. Stanovnik, Mary Stanovnik, Josip Jereb.
K društvu št. 6, Waukegan, Ill.: Michael Madrič, Mary Madrič, Frank Jereb.

Joliet, Ill., 22. jul. — Članom(icam) društva sv. Družine št. 1, D. S. D. v Jolietu se naznanja, da se bo vršila redna mesečna seja društva prihodnjo nedeljo popoldan ob 1. uri v navadnih prostorih šolske dvorane.

Na tej seji bodo dali nadzorniki svoj račun o dohodkih in stroških društva od prvega polletnega poslovanja društva.

Naše društvo se smelo naziva: Slavno društvo. To ime zasluži, ker je eno izmed največjih slovenskih in hrvatskih društev v Ameriki; ima rekord, ki presega vsa druga društva, in sicer z ozirom na rast in razvoj. Menda ni sl. društva v Ameriki, ki bi tako hitro zrastlo, kakor je to naše sl. društvo sv. Družine v Jolietu. Tekom nekoliko mesecev je postalo kljub slabim razmeram tako veliko in bogato, da se marsikdo čudi. Dasi ni društvo prejelo še od nobenega člana(ice) nobene pristopnine (oni $1.00 gre v blagajno Družbe sv. Družine za rezervni sklad) in sploh nobenega drugega dezdaj že nad $1,000.00 v blagajni, kateri denar se bo hranil za podpiranje bolnih članov(ic), ker društvo plača $1.00 na dan podpore bolnikom, zato je pa tudi lepa blagajna potrebna.

Društvo že plačuje podporo. In tekom tega meseca so se zglasili za isto:

Brat Jos. Barbich, ki je bil pobit na roko v tovarni. Ker je postal deležen podpore z dnem 1. julija in se je naznanil zdravim 11. julija, je deležen podpore za 10 dni $10.00.

Brat John D. Kren je bil pobit na nogo v tovarni dne 7. t. m. Naznanil se je zdravim dne 21. t. m. in je deležen podpore za 13 dni $13.00.

Brat Frank Kožar se je javil bolnim dne 8. jul., ker se je baje prehladil pri delu. Naznanil se je zdravim dne 15. julija.

Bolnim se je javil br. Louis Škoda. Pri vročem delu v livarni si je oslabel prsa.

Njih zahteve se bodo preložile društvu na redni seji nakar se jim bo podpora izplačala takoj na seji s bankami čeki.

Članom in članicam se naznanja, da so certifikati D. S. D. zdaj urejeni in podpisani. Vsak ga dobi pri tajniku kadar hoče, če ima plačane prispevke. Za certifikat bo vsak član(ica) plačal 50c, kakor je sklenila prva konvencija Ta vsota se bo pripisala k mesečnini za avgust.

Društvena pravila so tudi že gotova in vsak član(ica) dobi en izvod istih, če hoče, pri tajniku.

Napredek in razvoj našega velikega in finančno močnega društva sv. Družine zadnjih šest mesecev kaže, da so se naše želje spolnile. Ob ustanovitvi smo pričakovali, da se bodo rojaki in rojakinje odzvali povabilu za pristop v lepem številu, a smelo trdimo, da tako velikega števila članov in članic nismo tako v kratkem času pričakovali, zlasti, ker so bile doslej delavske razmere sila slabe vsepovsod. Marsikdo bi bil pristopil v našo sredo, pa je imel izgovor, ker je imel prepičel zaslužek. Kljub temu pa je društvo vseeno rastlo in narastlo, da je danes lahko ponosno na svoje krasno število članov in članic, kakor tudi na svojo blagajno. Malokatero slovensko ali hrvatsko društvo v Ameriki se more ponašati s tako velikim številom članov(ic), dasi nekatera poslujejo že deset, dvajset do 30 let. Ponosni smo nanj vsi. Na tako društvo, kakor je društvo sv. Družine je ponosna lahko cela naselbina in ves narod.

Spet se je te dni vpisalo 5 novih članov v naše društvo. Le tako naprej!

Bratje in sestre! Dobro smo društvo spravili na trdno podlago. Pridobili smo mu krasno število članov in članic. Vsak smo storili nekaj in storilo se je veliko. Zložili smo vsak par dolarjev v blagajno za bolno podporo in narastel je kup iz katerega se bodo delili dolarji onim sobratom in sosestram, ki jih doleti nesreča ali bolezen.

Storili smo prvega pol leta veliko—z združenimi močmi. Naše delo pa še ni gotovo. Zdaj smo še le začeli delovati. Gotovo imate eden ali drugi katerega soseda, prijatelja ali znanca, ki še ni v našem društvu. Glejte, da ga privedete v našo sredo. Ako je tudi že v katerem društvu, dobro, pa naj še v naše pristopi, ker enega samega društva podpora ni dovolj, če je človek bolan, posebno če ima družino Ako ima že dovolj posmrtninske zavarovalnine kje drugje, pa naj k nam pristopi le za $250.00 ali $500.00, da bo imel več podpore v slučaju bolezni in nekaj več za pogreb, spomenik in drugo. Pristopnina je v društvo popolnoma prosta le mesečnino je treba plačati, pa $1.00 se mora plačati v rezervni sklad D. S. D. za smrtnino. Nikjer se vam ne nudi tako ugodna prilika, da pristopite v tako veliko in premožno društvo s tako malimi prispevki. Kdor hoče biti deležen bolniške podpore takoj po pristopu, lahko plača takoj ob pristopu toliko v bolniško blagajno kot so drugi člani(ice) vplačali zadnjih 6 mesecev, namreč po 50c na mesec je $3.00, pa bo deležen podpore takoj in ne rabi čakati za podporo 6 mesecev. Lahko se človeku primeri nesreča vsak čas, ker ne vemo ne dneva ne ure. Naše društvo lahko plača članu(ici) podporo takoj, ker ima lepo blagajno, katera se vsak dan množi in raste. Naši stroški niso veliki, pa še manj jih bo, izvzemši stroške za bolno podporo, ker ko bodo enkrat vse potrebščine plačane, bo denar ostajal v blagajni še bolj. Kadar ima društvo od 400 do 500 članov in članic mu blagajna hitro raste, pa tudi stroški niso tako veliki, kot pri malih društvih, ako se računa eno z drugim na posamezne člane(ice) in če se varčno upravlja.

Ako smo prvih šest mesecev tako napredovali, bomo v bodoče še bolj, ker zdaj bo imela naša stvar še več kredita, zaupanja in dobre volje, ker lahko je vsak prepričan, da pri tem društvu je resničen napredek, sloga in bratstvo.

Naše slavno društvo bo pa vedno gledalo, da bo vsigdar in povsod delovalo na to, da si pridobi še več zaupanja od strani našega dobrega naroda.

In če bomo delovali, kakor smo pričeli, po našem geslu: "Vse za vero, dom in narod", ter "Vsi za enega, a eden za vse", bode naše društvo in naša slavna D. S. D. rodila obilen sad v korist naroda.

Z bratskim pozdravom

Jos. Klepec, tajnik.

Waukegan, Ill., 19. jul. — Na včerajšnji redni seji je naše društvo sv. Družine št. 6, sprejelo zopet 3 nove člane in članice. Zdaj nas je že 38 in upam, da jih bomo dobili še več, kakor se čuje od strani rojakov in rojakinj.

Kdor izmed rojakov in rojakinj v Waukeganu ali N. Chicagi želi pristopiti v naše lepo napredujoče društvo naj se oglasi pri meni, da mu dam potrebna navodila in pojasnila.

Z bratskim pozdravom na vse članstvo D. S. D.

M. Ogrin, tajnik.

RAZNOTEROSTI.

Goljufi.

Aretirali so bivšega bankirja milijonarja Ješua D. Salom, ki se je nahajal nekje izven Bosne in Hercegovine, ter ga pripeljali v Sarajevo v zapor. Zaprt je tudi njegov brat Mošo Salom, ki se nahaja v Meranu. Od tam je bil v spremstvu vojaške straže odpeljan v zapor na Dunaj. Zaprt je tudi trgovec z železom (!) Altarac Abraham Majer — torej sami židje. Vzroki zapora so, kakor izvemo, sledeči: Dobavljali so čevlje, ki so pa bili vse poprej kakor pa čevlji. — Zaradi oškodovanja vojaškega erarja so pred dnevi zaprli v Budimpešti glavnega ravnatelja akcijske družbe Margareta, dr. Szoeke in njegove sinove. Glavni ravnatelj dr. Szoeke se je, ker se je bal kazni, v zaporu obesil. — Policija je aretirala v Budimpešti solastnika trgovine vojaških oblek Buechler & Rausznitz, Jacquesa Fenyvesa, ki je obtožen, da je dobavljal vojski slabo blago. Pri hišni preiskavi so našli v njegovi sobi 140,000 kron, katere so zaplenili.

Križ kot vojno odlikovanje uvedejo na Francoskem.

Da se pa ne užali s podobo križa načela republike, bo imel križ tudi žarke, tako, da bo podoben zvezdi. Odlikovanje bo imelo štiri stopnje, najnižja stopnja bo križ iz brona, druga bo križ iz srebra, tretja križ iz pozlačenega srebra in najvišje odlikovanje bo križ s palmovo vejico.

V vojnem letu 1643. je tožilo vse o draginji.

Stara kronika navaja takratno ceno živil: Teliček 4 do 6 gld., janček 1 gld. do 1 gld. 70 kr., koštrun 2 gld. do 2 gld. 20 kr., funt mesa ogrskega vola 41 kr., funt mesa domače živine 31 kr., zajec 45 kr., kokoš 15 do 24 kr., 12 jajec 45 kr., ščuka 15 do 30 kr., 12 polžev 5 do 6 kr., slanik 3 kr., funt kruha 1 kr., štrih ovsa 51 kr.

Belgijska kraljica v strelskem jarku.

"Corriere della Sera" poroča iz Pariza: Belgijska kraljica se je podala v strelske jarke pri Yseri. Izpočetka je moštvo ni spoznalo, in neki vojak ji je zaklical: "Pridite sem, gospa; tu ste lahko kakor v svojem stanovanju." — Kraljica je potegnila iz vreče, ki jo je bila prinesla s seboj, provijanta in je začela razdeljevati med vojake čokolade in svalčic. Ko se je baš veselo smejala šalam vojakov, pristopi častnik, ki jo je spoznal, ter se ni mogel vzdržati, da bi ne zaklical: "Oj, kraljica!"

Prorokovanja.

Zanimivo je poslušati zdaj stare ljudi, ki vedo povedati, da so bili težki časi, v katerih sedaj živimo, med našim ljudstvom že davno napovedani. "Kadar bo mlinarica služila pol mernika na dan — kadar bo ob nedeljah stopila iz vsake bajte gospa — takrat bodo prišli tako težki časi — da če boš srečal od Ljubljane do Kranjske gore kravo, ji boš od veselja obesil zlat zvonec na vrat." Se uresničujejo te stvari. Dninarice so služile na dan po 3 K 60 v pred dvema letoma na Gorenjskem, to je vrednost pol mernika pšenice. Nekatere ženske so začele res tako šariti z oblekami, da so stopale ob nedeljah iz bajt kot mestne gospe oblečene. Mestne gospe so se pa spakovale zadnji čas v oblekah tako, da so hodile o postu oblečene kot predpustne maškare. Gorje pa nam, če se uresniči še oni del prorokovanja, da bo živina tako redka, da bo vredna zlatega zvonca. Draga je že tako kot zlat denar.

Premestitev papeževega sedeža?

Iz Madrida poročajo, da se je med španskim kraljem in njegovo vlado ter med papeževim nuncijem vršil razgovor, ki se tiče morebitne preložitve papeževega sedeža vsled vojske. Imenovala so se razna mesta. Kralj je predlagal Escorial, ki je dovolj velik za vse vatikansko osobje in za vse urade. Sodi se, da preložitve ne bo, a ponudba se je v načelu sprejela.

Mati in sin.

Glavni francoski državni plačilni blagajnik Desklo, zaupnik prejšnjega finančnega ministra, je bil od sodišča za sleparije, ki je ž njimi za milijone oškodoval francosko armado, obsojen na sedem let hude ječe. Kak človek je ta poštenjakovič, kaže naslednji dogodek: Nekega dne je zajtrkoval Desklo, takrat na vrhuncu svoje sreče, v neki imenitni gostilni. Natakar mu sporoči, da želi z njim govoriti neka gospa. Desklo nahruli natakarja, češ, da hoče pri jedi imeti mir. Natakar oddide in to sporoči gospej. Če je tako — reče gospa — pojdite in povejte gospodu, da bi ž njim rada govorila njegova mati. Natakar gre in reče gostu: Gospod, Vaša mati je zunaj in bi rada z Vami govorila. Moja mati, se zadere Desklo — zaradi nobene, tudi zaradi nje se ne dam motiti pri jedi. Sluga gre in pove to materi. Tedaj pa mati vstopi v gostilno in pred vso gospodo oglofuta sina, rekoč: Ta gospod, ki svojo mater žali in zaničuje, ker je revna, je gospod Desklo, ki se tika z ministrom in zasluži na leto 50 tisoč frankov. Rekla je in odšla, za njo pa kmalu med smehom gospode tudi Desklo z zaušnicami in grdim srcem.

Marija v bojnih jarkih.

Nemški list "M. N. N." piše: Da, to sem moral videti: Marijo v strelskih jarkih. Preje je stal ta Marijin kip zunaj na poljskem razpotju, sredi med nemškimi in francoskimi armadami, izpostavljen od obeh strani sovražnim krogłam. Štirje krepki Bavarci so neko temno noč odnesli s polja v strelske jarke podobo Matere Božje z Detetom, vlito iz črnega železa. Sedaj kraljuje vojna Kraljica v ilovnati votlini strelskega jarka, ovenčana z zelenim bršljanom, in naši vojaki jo zvečer pozdravljajo v molitvi kleče, s svojimi čepicami na prsih. Mrak vlada vse naokrog, le drobna lučka, prižgana pred podobo, kaže živo vero naših vojakov, klečečih pred nebeško Kraljico. Z njenim maternim blagoslovom korakajo naši vojaki pogumni nad sovražnika.

Človek brez rok in nog.

Na kliniki dvornega svetnika prof. dr. Eiselsberga na Dunaju je moški, ki ima umetno narejene roke in noge, ki hodi in dela, se giblje kakor vsak drug človek, ki ima svoje ude. Mož naredi po 16 km poti na dan, piše, je, pije, se slači in oblači. Na kliniki je pravi blagoslov za ranjence, katerim morejo odvzeti kak ud, ker vidijo, kako se da zdaj lahko nadomestiti ud, če je le človek živ. On kaže ranjencem, kako se more preživeti človek, ako ima dovolj energije, tudi, če nima roke in noge, in pripoveduje svojo zgodbo: Leta 1907 je zašel v Ameriki v tok, ki je bil močan 68,000 volt. Bil je tako poškodovan na rokah in nogah, da so mu morali odrezati roki pod laktom in nogi v mečih pod kolenom. Ko so se pozdravile rane, je začel energično gibati svoje pohabljene ude in dosegel je, da je pisal s svinčnikom, ki je bil privezan na desni laket. Ko je preteklo pol leta po nezgodi, mu je napravil amerikanski bandažist umetni roki in nogi, ki mu nadomestijo zelo dobro izgubljene ude. Mož se je vrnil v Evropo, se je oženil in je prevzel trafiko v mestecu na Moravskem. Na kliniko dr. Eiselsberga je prišel, da bi mu popravili tam nekaj na njegovih umetnih udih. Profesor ga je predstavil seji c. kr. družbe zdravnikov. Najbrž bodo pošiljali tega moža, ko mu popravijo, kar mu je treba, po bolnišnicah hudo ranjenih, da bo žalostnim ranjencem v tolažbo in zgled. "Interessantes Blatt" od 13. majnika prinaša sliko tega zanimivega moža. Prva slika kaže pohabljenca. Na drugi sliki ima umetne ude in pleza z lahkoto po lestvi. Na tretji sliki ga vidimo na sprehodu. Tudi v Radovljico je bil prišel nekoč Američan, ki je imel ustavljeni obe nogi tako umetno, da je hodil po njih, kakor vsak drug človek po svojih zdravih.

Orožarnica Amerika.

Takozvana družba za jeklo je sklenila z entento pogodbo za 50,000 ton šrapnelov. Vsakih deset dni mora poslati 5000 ton. Co. E. W. Bliss izdeluje vsak dan 30,000 šrapnelov. — Angleška je naročila pri United States Cartridge Co. 600 mil. patron, pri Canadia Cur and Foundry Co. artiljerijsko streljivo v vrednosti 80 mil. dolarjev. Tudi American Locomotive Co. je sklenila z Angleško pogodbo za vojne dobave, ki znaša milijone. Ravno vsled pošiljanja vojnega materijala je znašal čisti dobiček Crucible Street Co. meseca sušca 250,000, ko je znašal meseca decembra samo 40,000. Tako si dela Amerika dobiček iz krvave vojske, ki pustoši Evropo. Ameriški farmerji so tudi zadovoljni, ker prodajajo drago žito — in država, ki bi bila imela po nazorih Evrope napraviti v Evropi mir, skrbi s pošiljanjem orožja, da traja vojska še dalje.

Po krompirju pride riž na vrsto.

V Berolinu je zaplenila država zaloge riža. Vsak mora naznaniti svoje zaloge na centralni kupovalni urad, ki se bo odločil v 14 dneh, kaj bo prevzel. Kar ostane, bo prosto za prodajo. Da bi ne oškodili s tem konzumenta in malega trgovca, bodo vzeli po možnosti samo zaloge velikih trgovcev in špekulantov. Uvoz riža misli država pospešiti z določenjem cene za prevzetje, in sicer bodo določili dvakrat toliko, kolikor znaša cena na svetovnem trgu.

Ženske nadomeščajo zdaj marsikje moškega,

vojska jim je odprla poklice, ki so bili prej ženskam nenavadni. Tako prinaša "Obzor", da nadomestujejo v Zagrebu žene pismonoš svoje može, ki so odšli v vojno in da so se izkazale v tej službi. Parižanke hočejo voditi vojne avtomobile, Moskvičanke silijo k trenu, marsikje so ženske pri tramvaju, v Karpatih imajo baje žensko četo, ki koplje jarke. Angleži imajo ženski polk. V Berlinu nadomeščajo zdaj ženske umivače izložbenih oken. Ženski peki, ženski kuharji, bi tudi nadomestili in oprostili marsikatero moško moč v vojni.

CENIK MOLITVENIH NABOŽNIH, PODUČNIH IN ZABAVNIH KNJIG

katere se dobe v

KNJIGARNI AMER. SLOVENCA, JOLIET, ILLS.

PODUČNE IN ZABAVNE KNJIGE.

Ali Boga Stvarnika res ni treba..25c
Amerika, ali povsod dobro — doma najboljše 20c
Angleščina brez učitelja 40c
Arumugam, sin indijskega kneza. Dogodljaji spreobrnjenega indijskega princa 20c
Babica 50c
Beatin dnevnik 20c
Bahovi huzarji in Iliri 75c
Bajke in povesti 75c
Belgrajski biser. Pov. iz starih dni 20c
Beneška vedeževalka ali prokletstvo in blagoslov 25c
Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice 20c
Bitka pri Visu l. 1866.....25c
Bled sedaj in nekdaj 20c
Božja kazen. — Plavec na Savini. —Čudovita zmaga 20c
Boj s prirodo. — Trekova Uršika..20c
Boj in zmaga. Povest.....25c
Bojtek, v drevo vpreženi vitez....20c
Božični darovi. Povesti 20c
Burska vojska 25c
Cvetina Borograjska. Povest.....40c
Cvetke zelene in zvenele za mlade in stare 25c
Čas je zlato 25c
Ciganova osveta 25c
Črni bratje. Povest 20c
Darovana. Povest 25c
Doma in na tujem 25c
Domači zdravnik 60c
Emanek, lovčev sin. — Berač.....20c
Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja 20c
Evstahij. Povest 25c
Feldmaršal grof Radecki 20c
Ferdinand 25c
Frank baron Trenk, vodja hrvatskih pandurov 25c
Friderik Baraga 50c
General Lavdon, oče vojakov imenovan 20c
Godčevski katekizem; Ženitne ali svatbine navade in napitnice....20c
Gozdarjev sin. Povest 20c
Gozdovnik. Povest iz ameriškega življenja, 2 zvezka po.....75c
Grizelda, kmetica in grofica. 20c
Hedvika banditova nevesta. Povest 20c
Hitri računar 40c
Hmeljevo cvetje. — Marijina podoba 25c
Izdajavec. Zgodovinska povest iz turških časov 25c
Izgubljena sreča. Povest 20c
Izidor, pobožni kmet. Povest.....20c
Izza mladih let, pesmi 30c
Jakoba Alešovca izbrani spisi. 1. zv.: Kako sem se jaz likal, I. del. —Doma. — V šolo. — Začne se nemščina. — Klošterski muc. — Z nemščino gre naprej 75c
2. zv.: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15 stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naro. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja. Cena 50c
3. zv.: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja.—IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovska sodba v Cišnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine. Cena 50c
4. zv.: I. Tihotapec. Jovest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo.—III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest. Cena.....50c
5. zv.: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. Cena 50c
6. zv.: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črtice iz življenja političnega agitatorja...50c
9. zv.: I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Med dvema stoloma. Izviren roman. Cena.....50c
10. zv.: I. Rokovnjači. Zgodovinski roman. — II. Moj prijatelj Jamralec. — III. Šest parov klobas.— IV. Po tobaku smrdiš. — V. Ženitev iz nevoščljivosti. Cena.....30c
Jernač Zmagovač. Povest. — Med plazovi. Povest tirolskega gorskega župnika 25c
Jagnje. — Starček z gore.....30c
Jaromil. Češka narodna pravljica..20c
Jozafat, kraljevi sin Indije.....25c
Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu 20c
Kirdžali, podonav. povest 50c
Kmetijsko gospodarstvo 75c
Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srbije. Zgodov. povest 20c
Kraljičin nečak. Zgodovinska pov..25c
Krištof Kolumb in odkritje Amerike 20c
Koliščina in stepe. Povest 20c
Kraljica Draga, izvirna povest iz srbskega kr. dvora 25c
Križem sveta. Zgodovinska povest 50c
Kako naj se pišejo zasebna pisma.50c
Krvna osveta. Povest 20c
Lažnjivi Kljukec 20c
Ljubite svoje sovražnike. Povest..20c
Ludevit Hrastar.—Golobček 25c
Ludovik, mladi izseljenec.....25c
Lurški čudeži $1.00
Maksimilijan I., cesar mehikanski, 20c
Marica. Povest 40c
Mali vseznalec — Mali vedež.....25c
Malo življenje. Povest 45c
Marija hči polkova, zgod. povest..25c
Marijina otroka. Povest s kavka-Marjetica. Idila 50c
Maron, krščanski deček.....25c
Materina žrtev 20c
Mati božja dobrega sveta, povest..50c
Mati božja na blejskem jezeru....25c
Matevž Klander—(Spiritus familiaris. Zgodovina motniškega polža. Gregelj Koščenina) 20c
May, Eri. Povest 20c
Mirko Poštenjakovič. Povest.....20c
Mlada mornarja. Povest 25c
Mladi samotar. Povest 20c
Mladim srcem 40c
Mlinarjev Janez. Slovenski junak ali uplemenitba Teharčanov.....50c
Medvedji lov. — Čukova gostija...40c
Močni baron Ravbar.....20c
Mož Simone 50c
Mrtvi gostač 25c
Na Jutrovem 40c
Na preriji. Povest 20c
Na divjem zapadu.....50c
Najboljša dedščina.—Leseni križ..25c
Narodne pripovedke v Soških planinah 20c
Naseljenci. Povest 20c
Naselnikova hči, cvetlica pustinje, 20c
Naš Dom 20c
Nedolžnost, preganjana in povelicana. Povest 25c
Nikolaj Zrinski 25c
Nekaj iz ruske zgodovine.....20c
Nesrečnica. Povest 20c
Nezgoda na Palavanu. Povest.....20c
Od Leona do Pija 20c
Odgovori na ugovore proti sv. veri 30c
Pavliha v slov. obleki. Smešne pov. 20c
Pavlina 25c
Pesmarica — Slovenska.....50c
Pesmi — Janko Žirovnik.....30c

Ako bi slučajno mi ne imeli ene ali druge izmed omenjenih knjig morajo naročitelji počakati par tednov. Ko knjige dospejo, jih pa pošljemo vsakomur. V trgovski zvezi smo z skoro vsemi knjigotržci v stari domovini, zato lahko izpolnimo vsako naročilo v najkrajšem času.

Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisal F. M. Dostojevskij. **Poslovenil Vladimir Levstik.**

(Dalje.)

Preteklo je mnogo let. Kneževo imetje je cvetelo. Razmere med lastnikom Vasiljevskega in njegovim oskrbnikom so se razpletale brez najmanjše neprijetnosti in se omejevale le na suho dopisovanje o gospodarskih zadevah. Dasi se knez nikakor ni vmešaval v odredbe Nikolaja Sergejeviča, vendar mu je dajal tuintam nasvete, ki so presenečali Ihmenjeva s svojo nenavadno umestnostjo in stvarnostjo. Videti je bilo, da ne le ne mara trositi po nepotrebnem, temveč si zna celo pridobivati. Pet let po svojem obisku na Vasiljevskem je poslal Nikolaju Sergejeviču pooblastilo za nakup nekega drugega izvrstnega posestva s štiristo dušami, ki je ležalo v isti guberniji. Nikolaj Sergejevič je bil ves navdušen; kneževe uspehe in govorice, ki so se širile o njegovi sreči v raznih podjetjih in o njegovem povišanju v službi, je sprejemal v svojem srcu, kakor bi se šlo za rodnega brata. Njegovo navdušenje pa je prikipelo do vrhunca, ko mu je knez nekoč podal v resnici dokaz svojega neomejenega zaupanja. To se je zgodilo takole... Toda tu se mi zdi neizogibno, da omenim nekaj posebnih podrobnosti iz življenja tega kneza Valkovskega, ki spada deloma med poglavitne osebe moje povesti.

ČETRTO POGLAVJE.

e prej sem povedal, da je bil vdovec. Oženjen je bil še zgodaj v mladosti in sicer se je oženil na denar. Od svojih roditeljev, ki so se v Moskvi denarno popolnoma uničili, ni dobil skoro ničesar. Vasiljevsko je bilo dvakrat zastavljeno in preobloženo z ogromnimi dolgovi. Dvaindvajsetletnemu knezu, ki je bil takrat primoran služiti v neki moskovski pisarni, ni ostalo niti kopejke in stopil je v življenje kot siromašen potomec starodavnega plemena. Rešil ga je zakon s prezrelo hčerjo nekega trgovca. Ta ga je sicer pri doti ogoljufal, a vendar je mogel za ženine denarje odkupiti dedno imetje in se postaviti na noge. Trgovska hči, ki jo je vzel knez za ženo, je jedva znala pisati, ni mogla izpregovoriti niti dveh pametnih besed, bila je grda v obraz in je imela le eno samo važno vrlino, namreč to, da je bila dobra in potrpežljiva. Knez je v polni meri izkoristil to vrlino; po prvem letu zakona je pustil ženo, ki mu je tisti čas rodila sina, pri njenem očetu v Moskvi, sam pa je šel služit v —sko gubernijo, kjer je dobil po pokroviteljstvu nekega odličnega petrograjskega sorodnika do kaj dobro mesto. Njegova duša je bila žejna odlikovanj, povišanja in kariere in, ker je razvidel, da s svojo ženo ne more živeti niti v Moskvi niti v Petrogradu, je sklenil pričeti svojo kariero na deželi, dokler se ne ukrene kaj boljšega. Pravijo, da je že v prvem letu zakona soprogo malodane do smrti izmučil s svojim surovim ravnanjem. Ta govorica je vsekdar vznemirjala Nikolaja Sergejeviča, ki se je goreče zavzemal za kneza in zatrjeval, da ni zmožen neplemenitega ravnanja. Čez sedem let pa je knegiuja vendarle umrla in njen ovdoveli mož se je nemudoma preselil v Petrograd. V Petrogradu je vzbudil dokaj pozornosti. Mlad še, lepe zunanjosti, premožen, obdarjen z mnogimi sijajnimi zmožnostmi, z nedvomno bistroumnostjo, okusom in neizčrpno veselostjo, ni nastopal kot iskavec sreče in pokroviteljstva, temveč zelo samostojno. Govorili so, da biva v njem zares nekaj čarobnega, neka nepremagljiva sila. enskam je bil nenavadno všeč in zveza z neko krasotico iz velikega sveta ga je obdala s skandalozno slavo. Nesmiljeno je razsipal denar navzlic svoji prirojeni varčnosti, ki je bila že bolj podobna skoposti, izgubljal pri kartah, ako je bilo treba in ni trenil z očesom niti pri ogromnih izgubah. Vendar pa ni prišel v Petrograd iskat zabav; bilo mu je pred vsem na tem, da si utrdi pot in zagotovi kariero. Dosegel je svoj namen. Grof Najinskij, odličen sorodnik njegov, ki bi se niti ne bil zmenil zanj, ako bi ga bil obiskal kot navaden prosivec, je obstrmel nad njegovimi uspehi v družbi in zadelo se mu je mogoče in primerno, osrečiti ga s svojim posebnim zanimanjem; celo njegovega sedemletnega sinčka je vzel k sebi v odgojo. V to dobo spada tudi kneževo potovanje v Vasiljevsko in začetek njegovega znanja z Ihmenjevimi. Ko je dobil naposled po posredovanju grofa Najinskega važno mesto pri enem izmed prvih poslanstev, je odpotoval v tujestranstvo. Celo vesti o njem so postajale nekoliko temne; govorili so, da se mu je pripetilo v tujini nekaj neprijetnega, a nihče ni vedel povedati, kaj. Vedeli so samo, da se mu je posrečilo dokupiti še štiristo duš, kar sem že omenil. Iz tujestranstva se je vrnil že mnogo let za tem, z visokim činom, in takoj nastopil odlično službo v Petrogradu. V Ihmenjevki se je govorilo, da stopa v drugi zakon z nevesto iz imenitne, bogate in vplivne hiše. "Visoka glava hoče postati!" je govoril Nikolaj Sergejevič in si mel roke zadovoljnosti. Jaz sem bil takrat na petrograjskem vseučilišču in se spominjam, da mi je Ihmenjev nalašč zato pisal in me naprosil, naj poizvem, če so govorice o ženitvi resnične ali ne? Tudi knezu je pisal in ga prosil zame njegovega pokroviteljstva, toda knez je pustil njegovo pismo brez odgovora. Vedel sem le, da je njegov sin, ki so ga izpočetka vzgajali pri grofu, pozneje pa v liceju, tistikrat končal svoje študije, v starosti devetnajstih let. Pisal sem to Ihmenjevim, pisal jim tudi, kako zelo ljubi knez svojega sina, kako ga razvaja in kako že sedaj preračunava njegovo bodočnost. Vse to sem izvedel od tovarišev dijakov, ki so bili znanci mladega kneza. Takrat pa je prejel Nikolaj Sergejevič nekega lepega jutra pismo od kneževe roke, ki ga je silno iznenadilo.

Knez, ki se je dotlej, kakor sem že omenil, omejeval v svojih odnošajih z Nikolajem Sergejevičem edinole na suhoparno stvarno dopisovanje, mu je pisal sedaj podrobno, odkritosrčno in prijateljski o svojih rodbinskih razmerah: pritoževal se je o svojem sinu in pisal, da mu dela bridke ure s svojim slabim vedenjem. Razposajenosti takšnega fantiča da pač še ni mogoče razlagati resnobno, — očividno si ga je prizadeval opravičiti — toda on je vseeno sklenil kaznovati svojega sina in ga prestrašiti s tem, da ga pošlje nekaj časa na kmete, pod nadzorstvom Ihmenjeva. Knez je pisal, da se popolnoma zanaša na "svojega predobrega, blagega Nikolaja Sergejeviča in vzlasti tudi na Ano Andrejevno," prosij jih, oba, naj sprejmeta njegovega vetrnjaka v svojo rodbino, naučita ga družno pravega razuma, naj ga imata nekoliko rada, ako je mogoče, pred vsem pa popravita njegov lahkomiselni značaj in "ga navdasta z blagonosnimi in strogimi načeli, ki so toli potrebna v človeškem življenju." Razume se, da se je stari Ihmenjev z navdušenjem lotil svoje naloge. Prišel je tudi mladenič in sprejeli so ga kakor rodnega sina. Kmalu ga je vzljubil Nikolaj Sergejevič z gorečo ljubeznijo, nič manj nego svojo Natašo; celo pozneje, že po razporu med starim knezom in Ihmenjevim, se je starec včasih še veselega srca spominjal svojega Aljoše, kakor se je bil privadil nazivati kneza Alekseja Petroviča. Mladenič je bil res nad vse ljubezniv: lep, slaboten in nervozen kakor ženska, obenem pa vesel in prostodušen, z odkrito dušo, zmožno najplemenitejših čuvstev, mladenič ljubečega, resnicoljubnega in hvaležnega srca. Postal je polubog v hiši Ihmenjevih. Dasi je bil že devetnajst let star, vendar je bil še pravo dete. Težko si je bilo misliti, zakaj neki ga je prognal njegov oče, ki ga je vendar baje zelo ljubil. Pravili so, da je živel mladi v Petrogradu pusto in lahkomiselno ter ni hotel v službo, kar je žalilo očeta. Nikolaj Sergejevič ni izpraševal Aljoše, ker je knez Peter Aleksandrovič očividno molčal v svojem pismu o pravem vzroku, ki ga je napeljal do tega, da pošilja sina v prognanstvo. Res so se širile govorice o neki neodpustljivi lahkomiselnosti, ki jo je zakrivil Aljoša: o razmerju z neko damo, o nekem izzivu na dvoboj, o ogromni izgubi pri kvartanju, da celo o nekem tujem denarju, ki ga je on baje zapravil; poleg tega pa se je tudi slišalo, da knez nikakor ni sklenil iznebiti se sina zaradi kakšne krivde, temveč iz svojih posebnih, sebičnih razlogov. Nikolaj Sergejevič je z ogorčenjem zavračal to govorico, tembolj, čim je Aljoša iskreno ljubil svojega očeta, katerega ni poznal celo svojo mladost in detinstvo; govoril je o njem z navdušenimi in zanosnimi besedami in videti je bilo, da se je popolnoma podvrgel njegovemu vplivu. Aljoša je kramljal včasih tudi o neki grofici, ki sta ji dvorila on in oče obenem, da pa je bil on, Aljoša, srečnejši in da se je oče zaraditega strašno razsrdil nanj. To dogodbo je pripovedoval vsekdar s ponosom, z otroško prostodušnostjo in z zvonkim, veselim smehom; toda Nikolaj Sergejevič mu nikdar ni dopuščal govoriti o tem. Aljoša je potrjeval tudi govorico, da se hoče njegov oče oženiti.

Že skoro leto dni je bil preživel v izgnanstvu; ob gotovih rokih je pisal očetu spoštljiva in razumna pisma, a v Vasiljevskem se je udomačil tako zelo, da je, ko je na poletje knez sam prišel na kmete — o čemer je poprej obvestil Ihmenjeve—prognanec sam začel prositi očeta dovoljenja, da sme kar najdalje ostati v Vasiljevskem, zatrjujoč da je življenje na kmetih njegov pravi poklic.

Vsakršen sklep ali navdušenje Aljoše je izviralo iz njegove nenavadne, živčnobolne dovzetnosti, od njegovega ognjevitega srca, od lahkomiselnosti, ki je bila včasih naravnost brezumna, od prevelike zmožnosti, podrejati se zunanjim vplivom in od popolnega primanjkanja volje. Toda knez je nekako sumljivo poslušal njegovo prošnjo... Sploh je Nikolaj Sergejevič le trudoma spoznaval prejšnjega "prijatelja", kajti knez Peter Aleksandrovič se je bil čudno izpremenil. Nenadoma je postal napram Nikolaju Sergejeviču jako zadirljiv in pri pregledovanju računov o imetju je pokazal neko zoprno skopost, lakomnost in nerazumljivo nezaupnost. Vse to je silno razžalostilo predobrega Ihmenjeva; dolgo ni hotel verjeti samemu sebi. Topot se je godilo vse ravno nasprotno kot pri prvem obisku v Vasiljevskem pred štirinajstimi leti: zdaj se je knez seznanil z vsemi sosedi, seveda le, kar jih je bilo odličnejših; k Nikolaju Sergejeviču pa se ni pripeljal nikoli in obnašal se je proti njemu kakor proti svojemu uslužbencu. Naenkrat se je zgodilo nekaj neumevnega, — srdit razpor med knezom in Nikolajem Sergejevičem brez vsakega vidnega vzroka. Slišati je bilo srdite in žaljive besede, izgovorjene od obeh strani: Vznevoljen se je odstranil Ihmenjev iz Vasiljevskega, toda stvar s tem še ni bila končana. Po vsej okolici se je naenkrat razširila grda spletka. Trdili so, da je Nikolaj Sergejevič pogodil značaj mladega kneza in hotel porabiti vse njegove nedostatke v lastno korist; njegova hči Nataša, ki je štela takrat že sedemnajst let, da je znala navdati dvajsetletnega mladeniča z ljubeznijo do sebe in da sta tudi oče in mati dajala potuho tej ljubezni, dasiravno sta se kazala navidezno, kakor da ne opažata ničesar; "zvita in brezvestna" Nataša da je naposled popolnoma očarala mladeniča, ki vsled njenih prizadevanj celo leto ni videl skoro niti ene same spodobne gospodične, kakršnih je toliko videti v odličnih hišah sosednjih posestnikov. Trdili so naposled, da sta bila ljubimca že dogovorjena, da se poročita v selu Grigorjevo, petnajst vrst daleč od Vasiljevskega, navidezno ne da bi starši Nataše vedeli za to, dasiravno so poznali vse te najmanjše podrobnosti in jih podpirali s svojimi podlimi nasveti. Z eno besedo, celi knjigi bi ne bilo mogoče popisati vse, kar so okrajne klepetulje obojega spola naspletkarile o tej zadevi. Najbolj čudno pa je bilo, da je knez zares verjel tem govoricam in prišel v Vasiljevsko edinole zaraditega, vsled nekega brezimnega pisma, ki ga je prejel v Petrogradu z dežele. Saj bi vendar nihče, kdor je le količkaj poznal Nikolaja Sergejeviča, ne bil mogel verjeti niti besedice od vseh teh obdolžitev, ki so jih nakopičili nanj; toda kakor po navadi, so se vsi razburjali, vsi govoričili, vsi opravljali, majali z glavo in — obsojali brez predržka. Imenjev je bil preponosen, da bi opravičeval svojo hčer pred hudobnimi jeziki, in je strogo prepovedal Ani Andrejevni, spuščati se s sosedami v kakršnekoli izjave. Nataša sama, ki je bila tako obrekovana, še celo leto potem ni vedela malodane niti besedice od vseh teh spletkarij in praznih govoric; skrbno so ji prikrivali vso stvar, da je bila vesela in nedolžna liki dvanajstleten otrok.

Razpor se je medtem razvijal vse dalje in dalje. Postrežljivci niso počivali. Našli so se ovaduhi in priče in prepričali kneza naposled, da se dolgoletno oskrbnikovanje Nikolaja Sergejeviča v Vailjevskem nikakor ni odlikovalo z vzorno poštenostjo. In še več, da je pred tremi leti, pri prodaji neke hoste, Nikolaj Sergejevič poneveril v svojo korist dvanajst tisoč rubljev srebra, kar se lahko podpre z jasnimi, zakonitimi dokazi pred sodnijo, tembolj, čim ni imel za prodajo hoste nikakega zakonitega pooblastila od kneza, ampak je delal po lastni volji in šele potem prepričal kneza o neizogibnosti te prodaje ter mu predložil vsoto, ki je bila nezmerno manjša od one, ki jo je prejel v resnici. Pač je bilo to zgolj obrekovanje, kar se je kasneje tudi pokazalo; toda knez je verjel vse in imenoval Nikolaja Sergejeviča pred pričami tatu. Ihmenjev se ni mogel premagati in se je odzval z enako težko žalitvijo: sledil je strašen prizor. Takoj se je pričela vprav da. Ker Nikolaj Sergejevič ni imel v rokah nikakih listin in, kar je glavno, ker ni imel niti izkušenosti niti pokroviteljev, kakršnih je treba v takih rečeh, je takoj začel izgubljati svojo tožbo. Njegov imetek so postavili pod uradno nadzorstvo. Razdraženi starec je pustil vse in sklenil naposled preseliti se v Petrograd, da bo mogel osebno skrbeti za svojo zadevo, v guberniji pa je pustil mesto sebe izkušenega poverjenika. Knez je menda kmalu začel razvidevati, da je po krivem razžalil Ihmenjeva. Toda žalitev je bila od obeh strani tolika, da ni bilo mogoče govoriti o pomirjenju, in razljuteni knez je delal na vse kriplje, da bi obrnil zadevo v svojo korist in s tem tako rekoč odvzel svojemu nekdanjemu oskrbniku poslednji košček kruha.

PETO POGLAVJE.

In tako so se Ihmenjevi preselili v Petrograd. Svojega svidenja z Natašo po tako dolgi ločitvi ne bom opisoval. Vsa ta štiri leta je nisem nikdar pozabil. Res, da sam nisem popolnoma razumel tistega čuvstva, s katerim sem se je spominjal; a ko sva se zopet videla, mi je bilo kmalu jasno, da mi je ona namenjena od usode. Izpočetka, prve dni po njihovem prihodu, se mi je vedno dozdevalo, da se ni preveč razvila v tem času, kakor bi se sploh ne bila izpremenila, temveč ostala deklетce, kakoršno je bilo do najine ločitve. Potem sem zasledil v nji dan za dnevom kaj novega, popolnoma neznanega mi do tistih dob, kakor bi mi bilo nalašč prikrito in bi se deklica namenoma zatajevala pred menoj. Koliko naslada je bila v tem razkrivanju! Stari je bil po svoji preselitvi v Petrograd prve čase razdražljiv in siten.

(Nadaljevanje na 7. strani.)

POŠLJITE NAM EN PAPIRNAT DOLAR

in prejeli boste po ekspresu eno steklenico HAMILTON CLUB PURE WHISKEY (one full quart) in eno quart finega SOMA PORT WINE. Obe steklenici ošiljemo v lepem zaboju — le za en sam papirnat dolar. Pišite C. F. ZARUBA & CO., 318 Third Av. Pittsburg, Pa.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek $300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA

NAJBOLJŠA ✠ POSTREŽBA.

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva.

Orpheum Theatre Building

JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH N. W. Phone 348

::.Slovenska Gostilna:::

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, ...
Tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen

Sobo 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše "The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hocemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in šinglne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS.

Geo. Svetlecich

PRVI SALUN ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOVI "BELLADONNA" OBLIŽI

REVMATIZMU
HROMOSTI
BOLESTI v KOLKU
BOLESTIH v ČLENKIH
NEVRALGIJI PROTINU
OTRPLOSTI MIŠIC
SLABOTNEM KRIŽU
SLABOSTIH v ČLENKIH
PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH
MRAZENJU v ŽIVOTU
VNETJU OPRSNIC MRENIC
PREHLAJENJU
BOLESTIH v LEDJIH
BOLESTIH v KRIŽU
HUDEM KAŠLJU

Navadna pomota.

Na tisoče ameriškega naroda trpi na črevesnih boleznih. Najnavadnejša je med njimi zabasanost z njenimi komplikacijami. Večina teh trpinov pa napravi isto pomoto, to je rabijo pilule in razna izčiščevalna zdravila, ne da bi poizvedovali, ali so ta zdravila nevarna ali ne. Vsako hudo izčiščevalno sredstvo, ki pušča telo slabotno ali pa vodi do navade stalnega zastrupljevanja, je nevarno. Ako trpite na zabasanosti ali na kateri njenih posledic, rabite sredstvo, ki vam ne bo samo pomagalo ampak obenem tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

Izdelano iz rudečega vina in zdravilnih zelišč, ter ima namen, da odpomore pri:

ZABASANOSTI,
NJENIH POSLEDICAH,
NEPREBAVI,
NAPUHNJENOSTI,
BOLEČINAH V DROBU,
ŽELODČNIH BOLEZNIH,
NERVOZNOSTI,
OSLABELOSTI.

Njegov učinek je zelo dober v boleznih, ki jih pouzroča zabasanost in njene komplikacije. Zaraditega naj bi se rabilo v prvih znakih nerednosti v prebavnih organih.

V VSEH LEKARNAH CENA $1.00.

Ako vas mučijo revmatične ali nevralgične bolečine, poskušajte Trinerjev liniment. Dal vam bo hitro pomoč. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER,

IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

1749 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA
kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Conkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino 60c galona

Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

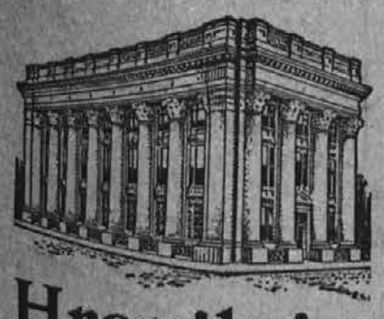

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z $1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD $4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

PONIŽANI IN RAZŽALJENI.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

Njegove strani so slabo uspevale; jezil se je, razjarjal se, vlačil uradne listine semintja in ni maral za nas druge. Ana Andrejevna pa je hodila okrog kakor izgubljena in se v začetku ni mogla spoprijazniti z ničemer; Petrograd jo je navdajal z grozo. Vzdihovala je in se plašila in plakala za prejšnjim življenjem, za Ihmenjevko, in nad tem, da Nataša odrašča, pa se zanjo nihče niti zmeniti ne more, in bila je z menoj čudovito odkritosrčna, ker ni imela nikogar bolj spodobnega za prijateljsko zaupnost.

Tisti čas sem malo pred njihovim prihodom končal svoj prvi roman, tisti roman, "s katerim sem otvoril svojo kariero, in, kakor vsi novinci, tudi jaz nisem znal, kam me porinejo. Pri Ihmenjevih tega nisem omenjal; saj bi se bili skoro sprli z menoj zato, ker živim brez dela, to je, ker ne služim in si ne prizadevam, da bi našel mesto. Stari me je bridko in celo jezno pokazal, seveda le iz očetovskega zanimanja do mene. Bilo me je kar nekako sram, da bi jim povedal, s čim se bavim. Saj jim vendar nisem mogel reči naravnost, da ne maram služiti, temveč hočem pisati romane, ko sem jih dotlej varal in jim pripovedoval, da ne dobim službe, da si je iščem na vso moč. Ihmenjev ni imel časa da bi se prepričal, če govorim resnico. Spominjam se, kako je nekoč Nataša poslušala naše razgovore in me nato skrivnostno odvedla v stran, me s solzami rotila, naj mislil na svojo bodočnost in me izpraševala in poizvedovala, kaj da pravzaprav delam; in ko se tudi nji nisem hotel izdati, sem ji moral priseči, da se ne bom pogubil kot lenuh in postopač. Res, da tudi nji nisem priznal, s čim da se bavim, ali vem, da bi bil zaeno samo odobravajočo besedo iz njenih ust o svojem prvem romanu dal najlaskavejše odzive kritikov in ocenjevavcev, ki sem jih slišal o sebi pozneje. Moj roman je torej naposled izšel. Že davno, predno je zagledal beli dan, je nastal šum in nemir po literarnem svetu. B. se je razveselil kakor dete, ko je prečital moj rokopis. Ne! Ako sem bil kdaj v svojem življenju srečen, potem gotovo ne v prvih opojnih minutah svojega uspeha, ko še jaz nisem bral in kazal drugim svojega rokopisa: vse tiste dolge noči sredi navdušenih nad in sanj in strastne ljubezni do dela, ko sem se vživel v svojo domišljijo, v osebe, ki sem jih bil ustvaril sam, in jih ljubil, kakor sorodnika, ki živé v resnici, ljubil jih, radoval se in se žalostil nad njimi in včasih celo plakal preiskrene solze nad svojim junakom, da si ni bil nikak veleum. Nepopisno sta se stara dva razveselila mojega uspeha, dasi sta me v prvem hipu strašno začuđeno pogledala: to jima je bilo v tako neverjetno presenečenje! Ana Andrejevna naprimer nikakor ni hotela verjeti, da je novi, od vseh proslavljam pisatelj isti Vanja, ki je i. t. d., i. t. d., in venomer je odmajevala z glavo. Starec se dolgo ni udal; zdelo se je celo, kakor bi ga bile prve govorice prestrašile. Začel je govoriti o izgubljeni karieri in o nerednem vedenju vseh pisateljev sploh. Toda neprestane nove govorice, objave v časopisih in naposled nekoliko pohvalnih besed iz ust ljudi, do katerih je gojil pobožno zaupnost, — vse to ga je izpremenilo, da je začel gledati stvar z drugačnimi očmi. In ko je videl, da imam naenkrat denar v žepu in slišal, koliko plačo se lahko dobi za slovstveno delo, so se razpršili njegovi poslednji dvomi. Nagel v prehodu od dvoma k popolni navdušeni veri; po otročje se radujoč moje sreče, se je spustil naenkrat v najnebrzdanejše nade in najzapeljivejše sanje o moji bodočnosti. Vsak dan je izmišljal zame nove kariere in nove načrte; in časa ni bilo v teh načrtih! Začel mi je celo izkazovati neko posebno spoštovanje, ki ga dotlej še nisem bil vajen. Vendar pa se spominjam, da se je zgodilo tuintam, da so ga naenkrat zopet obvladali dvomi, često sredi najnavdušenejših domišljij, in ga iznova pripravljali v zmešnjavo.

"Pisatelj, pesnik. Kako čudna beseda... Kdaj se je še kak pesnik povzpel med ljudi, do dostojanstev? To so sami obrekljivci in nezanesljiveži."

Zapazil sem, da se ga slični dvomi in vsa ta sitna vprašanja lotevajo najčešče v mraku; tako dobro se še spominjam vseh podrobnosti in vsega tega zlatega časa! V mraku je postajal naš starec vedno posebno nervozen, občutljiv in nezaupen. Midva z Natašo sva to vedela in sva se nasmejala že poprej. Vem še, kako sem ga nekoč zabaval z anekdotami o generalu Sumarokovu in o tem, kako so Deržavinu posedali tobačnico s cekini in kako je carica sama posetila Somonosova; pravil sem mu tudi o Puškinu in Gogolju.

"Vem, dragi moj, vse vem," je odgovoril starec, dasi je slišal vse te dogodbe morda prvič v življenju. "Hm, poslušaj, Vanje, tega sem vendarle vesel, da tvoja pisarija ni napisana v stihih. Stihi, dragi moj, so neumnost; ne upiraj se, temveč verjemi meni starcu, ki ti dobro želim; sama neumnost in potrata časa! Stihe naj pišejo gimnazijci; stihi vas mladih ljudi ne pripravijo drugam nego v norišnico... Recimo, da je Puškin velik, temu nihče ne ugovarja! In vendar so sami stihi in ničesar drugega; enodnevna reč... Sicer ga nisem čital bogsigavedi koliko... Proza, to je vse kaj drugega! Tu lahko pisatelj celo poučuje, — no, naprimer o ljubezni do domovine, lahko govori, ali takole sploh o kreposti — da! Vem, dragi, da se ne izražam dobro; a ti me razumeš, govorim ti iz ljubezni. No, pa nam prečitaj, no!" je končal z nekako pokroviteljskim obrazom, ko sem naposled prinesel knjigo in smo sedli po čaju vsi k okrogli mizi, "daj, čitaj nam, kar si tam napisal, mnogo je vpitja o tebi! Bomo videli, bomo videli!"

Odprl sem knjigo in se pripravil k čitanju. Tisti večer je bil moj roman ravnokar izšel in jaz sem, ko sem prejel naposled svoj izvod, tekel k Ihmenjevim čitat svoje delo.

Kako sem se žalostil in jezil, da jim ga nisem mogel čitati prej, po rokopisu, ki je bil v rokah izdajatelja! Nataša je kar plakala od nevolje, karala me in očitala, da bero tujci moj roman prej od nje... A naposled smo vendar že enkrat za mizo. Stari je napravil nenavadno resnoben in kritičen obraz. Hotel je strogo presojati "in se prepričati sam." Tudi starka je zrla nenavadno svečano; toliko da si za čitanje dejala nove čepice na glavo. Že davno je bila zapazila, da grem z brezkončno ljubeznijo na njeno dragoceno Natašo, da mi duša zastrmi in mi zatemne oči, kadar z njo izpregovorim, in da gleda tudi Nataša mene svetleje in jasneje kot nekdaj. Da! Prišel je vendar že enkrat ta čas, prišel ob uri uspeha, zlatih nad in preobilne sreče, vse je prišlo obenem, vse naenkrat! Zapazila je starka, da me je tudi njen sivolasi soprog začel že nekoliko preveč hvaliti in se nekako posebno ozirati name in na hčer... In naenkrat se je preplašila saj vendar nisem bil niti grof niti knez niti vladajoč princ ali vsaj kolegijski svetnik iz stanu juristov, mlad, pokrit z redovi in lepega obličja! Ana Andrejevna ni rada želela na pol.

"Hvalijo ga res," si je mislila o meni, "a čemu, — tega ne vem. Pisatelj, pesnik... Kaj pa je pravzaprav pisatelj?"

ŠESTO POGLAVJE.

Prečital sem jim svoj roman v eni sapi. Začeli smo takoj po čaju, sedeli pa smo do dveh polnoči. Izpočetka se je starec namrgodil. Pričakoval je nečesa nedosežno visokega, nečesa, česar bi makari niti on sam ne mogel razumeti, samo da bi bilo nekaj visokega; mesto tega pa naenkrat take vsakdanje, znane stvari, — prav kakor vse tisto, kar se navadno godi naokoli. Da bi bil junak vsaj velik ali zanimiv človek, ali vzet iz zgodovine, kakšen Roslavljev ali Jurij Miloslavskij; tu pa stoji na njegovem mestu malovažen, skrit in celo nekoliko prismojen uradnik, ki se mu niti gumbi ne drže na uniformni suknji; in vse to je opisano v tako priprostem slogu, da ni ptič ne miš, tako kakor sami govorimo... Čudno! Starka se je vprašujoče ozirala na Nikolaja Sergejeviča in se celo nekoliko napinila, kakor bi jo bilo nekaj užalilo: "Ali je vredno tiskati in poslušati tako neumnost? Ljudje pa še denar plačujejo zato!" Tako je bilo pisano na njenem obrazu. Natašo je bilo zgolj zanimanje; poslušala je s hrepenenjem in ni obrnila oči od mene. Zrla mi je na ustnice, kako izgovarjam vsako besedo, in sama je premikala svoja dražestna ustka za menoj. In kaj se je zgodilo? Predno sem prišel do polovice, so tekle vsem mojim poslušavcem solze iz oči. Ana Andrejevna je plakala iz dna srca, pomilujoča mojega junaka z vso dušo in želeča v svoji naivnosti, da bi mu mogla vsaj kakorkoli pomoči v nesreči, kar sem sklepal iz njenih vzklikov. Stari je bil popustil že vse svoje sanje o vzvišenosti. "Sicer se vidi že ob prvem koraku ,da mu krila še niso dorastla; priprosta povestica je, a ravno zategadelj sega človeku v srce," je dejal. "Zato postaja umevno, kar se godi naokoli, zato se vtiska v spomin in budi spoznanje, da je tudi najneznatnejši, najzadnji človek človek in se imenuje moj brat."

Nataša je poslušala in plakala in mi skrivaj pod mizo krepko stiskala roko. Čitanje se je končalo. Vstala je: obrazek ji je žarel in solzice so ji stale v očeh; nenadoma me je prijela za roko, poljubila jo in zbežala iz sobe. Oče in mati sta se spogledala med seboj.

"Hm! Kako je navdušena," je spregovoril starec, presenečen nad hčerinim ravnanjem, "a to nič ne de, to je dobro, dobro, znamenje dobrega srca! Dobro dekle je..." je zamrmral, postrani se oziraje na ženo, kakor bi hotel opravičiti Natašo in kdovezakaj z njo vred tudi mene.

Toda Ana Andrejevna, dasi je bila med čitanjem ganjena in razigrana tudi ona sama, je zrla zdaj tako, kakor bi hotela reči: "Bodisi, Aleksander Makedonski je bil junak, to je gotovo, a čemu je treba razbijati stole?"

Nataša je prišla kmalu nazaj, vsa srečna in vesela, in ko je šla mimo mene, me je skrivoma vščipnila. Starec se je zopet lotil moje povesti, da jo "resno" oceni, toda od radosti se ni mogel premagati, da ne bi zaklical:

"Dobro je, dragi, dobro, dobro! Razveselil si me, razveselil tako, da res nisem pričakoval. Visoko ni, veliko tudi ne, to se vidi... Jaz imam knjigo "Osvoboditev Moskve", — v Moskvi so jo tudi napisali, — no, tam čutiš že v prvi vrstici, da se je dvignil mož kakor orel v višave. Toda pri tebi, Vanja, je stvar nekako priprostejša in umevnejša; in ravno zato mi je ljubša, ker je umevnejša! Kakor bi bili to moji sorodniki, kakor bi se godilo vse to z menoj samim! Kaj tista visokost, ki bi je niti ne razumel! Slog bi popravil; saj te valim, a reci kar hočeš, premalo vzvišenega je vendarle... No, seveda je zdaj že prepozno, ker je povest natisnjena; pa morda v drugi izdaji. Saj se priredi menda tudi druga izdaja, kaj ne da, dragi moj? Takrat bodo zopet denarji, hm!"

"Ali ste zares prejeli toliko denarja, Ivan Petrovič?" je dejala Ana Andrejevna. "Gledam vas in še vedno skoro ne verjamem. Ah, moj Bog, za kaj vse so zdaj začeli plačevati denar!"

"Veš, Vanja," je nadaljeval starec in se navduševal čimdaljebolj, "res, da to ni služba, a zato so vendarle kariere. Tudi visoke osebe bodo čitale. Saj si sam pripovedoval, da dobiva Gogolj letno podporo in da so ga poslali v inozemstvo. Kaj, ko bi še tebe? Ali je še prezgodaj? Ali je treba napisati še več? Piši torej, duša, piši, kar se da! Nikari zadremati na lavorikah. Tako je!"

To je govoril s tako prepričanim obrazom in s toliko dobrodušnostjo, da si ga človek ni upal ustaviti in ohladiti njegovo domišljijo.

"Ali — glej, na primer, dado ti tobačnico... Kaj? Milost je neodvisna. Hoteli te bodo izpodbuditi; in kdo ve, nazadnje prideš še k dvoru," je dodal polušepetoma in z resnobnim obrazom ter zatisnil levo oko, "ali ne? Ali je še prezgodaj, da bi prišel k dvoru?"

"Seveda, k dvoru!" je rekla Ana Andrejevna, kakor bi se čutila užaljeno.

"Še malo časa, pa me napravite za generala," sem odgovoril jaz, smejoč se iz dna srca.

Tudi starec se je zasmejal. Bil je ves zadovoljen.

"Vaša ekscelenca, ali hočete večerjati?" je zaklicala živahna Nataša, ki nam je medtem pripravila večerjo.

Zasmejala se je, stekla k očetu in ga krepko objela s svojimi toplimi ročicami.

"Ti moj dobri, dobri očka!"

Starec se je razčustvoval.

"No, že dobro, že! Govorim pač tako tjavendan. Bodi general ali ne, zdaj pojdimo večerjat. Ah, ti mehkosrčnica," je dodal in potipal svojo Natašo po zardelem ličcu, kar je bila njegova navada pri vsakem primernem slučaju... "Vidiš, Vanja, govoril sem ti v ljubezni. No, dasi nisi general, — o, daleč ti je do generala! — vendar si sloveč mož, književnik?"

"Dandanašnji, očka, pravijo: pisatelj!"

"Ali ne književnik? Tega nisem vedel. Bodisi, pa recimo pisatelj, toda— kaj sem hotel reči: komornik gotovo ne postaneš zato, ker si napisal roman; na to ti niti ni treba misliti. A vseeno se moreš povspeti kvišku, da postaneš kak ataše ali kaj podobnega. Utegnejo te poslati v inozemstvo, v Italijo, da si popraviš zdravje, ali da se tam izpopolniš v znanostih, ali kaj takšnega; denarne podpore dobiš. Seveda je treba, da se vedeš spodobno tudi ti, da jemlješ denar za delo, za resnično delo, na časten način, ne pa takole s pomočjo kakšnega pokrovitelja..."

"In da se mi takrat ne prevzameš, Ivan Petrovič," je dodala Ana Andrejevna in se nasmejala.

"Kakšno zvezdo mu obesi kmalu, očka; kakšen pa je ataše brez zvezde, kaj?" se je pošalila Nataša in me zopet vščipnila za roko.

"Vedno se norčuje nad menoj!" je vzkliknil starec in avdušeno pogledal Natašo, ki se ji je bil razgorel obrazek, očesci pa sta ji sijali veselo kakor zvezdici. "Res je, otročička, predaleč sem zašel; to je bila vedno moja navada. Aampak veš, Vanja, ko te takole opazujem, — kako priprost si pri nas..."

"Ah, moj Bog! Kak pa naj bo, očka?"

"Ne, saj ne mislim tako... Samo to sem hotel reči, Vanja, da imaš čisto takšen obraz — kako bi rekel — takšen, ki se mu ne pozna, da je obraz pesnika. Saj veš, pravijo, da so pesniki bledih lic in nosijo takšne lase, veš, in gledajo tako... Veš, tistile Goethe ali kdo že — čital sem v Afadonu — vidiš! Že zopet sem rekel nekaj neumnega? Vidiš najivko, venomer se mi smeji! Dragi moji, učen nisem, samo čutiti znam. No, pa kaj obraz, obraz še ni največje zlo; zame je tudi tvoj obraz lep in mi ugaja... Saj nisem govoril o tem... Samo poštenjak ostani, Vanja, ostani poštenjak, to je prva stvar! Široka cesta se odpira pred teboj; služi svoji nalogi pošteno, to sem ti hotel povedati, to je poglavitno, kar sem hotel reči!"

(Dalje prih.)

— Amerikanski Slovenec je najboljši slovenski list v Ameriki. Izhaja dvakrat na teden. Naročnina $2 na leto.

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kostibolj ali trganje v nogah, rohah in križu, za rane, opekline, bule, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila bez uspeha, grrantiram $500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga od 80 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Koledar in knjižico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden aker ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden aker zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo poulične železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postrežení.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK
IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK,
klerk in tolmač.

317 Jefefrson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:
Soba 218—9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Posojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 500.

ZA

PISMENI PAPIR,
KUVERTE,
NAKAZNICE,
BOLNIŠKE LISTE
IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglase in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, :: ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

PESNIK.

(Spisal Ivan Baloh.)

Vem, kadar sliši ali bere mlada, dražestna gospica ali idealen dijak besedo pesnik, da si ga predstavljata takole: V majhni, s cvetličnim vonjem napolnjeni sobici sedi za mizico s svinčnikom v roki. Na oknu mu prepeva v kletki ptica, skozi cvetlične vejice se vsipljejo solnčni žarki, po stenah so razobešene razne častne diplome, med suhimi lovorovimi venci so razvrščene slike slavnih mož, na mizi je polno albumov in dragocenih daril, — on sam pa sedi med njimi tih, zamišljen. Čez čelo mu vise lepi, črni kodri, nemiren si jih večkrat popravi; skrivnosten mir vlada po sobi, le svinčnik gre tiho po papirju naprej...

Ne — tak ni bil naš pesnik. Če bi ga tista gospica in tisti dijak srečala na cesti in bi jima rekel kdo: Glejte, to je pesnik, in če bi jima odprl njegovo sobo z besedami: Glejte, to je pesnikova soba, tedaj bi oba odgovorila ogorčeno: Kaj, ta že ni nikoli pesnik in taka soba ni pesnikov hram. In vendar je bil!

Pesnikova soba je bila čisto navadna soba in on sam čisto navaden človek, kakor drugi ljudje. V njegovi sobi ni bilo lovorovih vencev, ne slik slavnih mož, ne kupov albumov in fotografij, še manj dragocenih daril, celo cvetic in ptice pevke ni bilo v sobi. Po njej se ni širil prijeten cvetlični vonj, le gosti oblaki tobakovega dima so se valili po sobi od črvivega lesenega tlaka gori do nizkega stropa ter potrpežljivo čakali, kdaj se bode odprlo okno, da bodo šli na prosto. Po stenah so visele mesto dragocenih slik različne pipe večje in manjše vrednosti — pesnikove ljubljenke. In on sam? — Ni bilo tistih lepih, okroglih kodrov, ni bilo klasičnega nosu, ni bilo tiste lepe, vabljive jamice sredi brade, pesnik je bil v svojo največjo jezo — plešast in nos je nosil barvo, ki je bila pesniku skrajno neljuba, mesto lepih polnih brk pa so le ob kaki brazgotini nekatere močnejše pognale, tako da se je videla cela brada kot stara, obrabljena krtača. Njegovi prijatelji so rekli, da bi bilo veliko lepše, ko bi bil gospod pesnik popolnoma obrit. Tega pa on ni hotel. Že zaraditega ne, je dejal: ker tudi na glavi ni nič. Da je bil pesnik tak po svoji naravi, temu on ni bil kriv, da je imel pa tako borno, priprosto opravo, temu so bile pa krive razmere. Pesnik je bil namreč pomožni uradnik.

Res je, da je v svojih mladih letih, ko je imel še vzore, zlival skrite čute svojega srca v verze ter polnil knjigo svete poezije, toda ko so nastopili resni dnevi borbe za vsakdanji kruh, tedaj je odložil pesniško pero ter povedal vsem svojim prijateljem-vpraševalcem, zakaj več ne pesnikuje, da zato ne, ker svet pesnika ne razume in ker lepe poezije sploh vreden ni.

In, recimo, da je bila to pesnikova slabost — na to je bil zelo ponosen. Vedel je, da so drugi bogatejši, učenejši, v svojem stanu zmožnejši — ampak pesnik pa le ni bil nobeden. Kako mu je bilo gorko okoli srca, če se je ponižal k njemu njegov predstojnik ter mu s prijaznim obrazom prav prijateljsko dejal: "Gospod pesnik, prošnjo imam do vas! Mi boste napravili eno pesem. V zadregi sem. Zelo Vam bom hvaležen." In ko si je pesnik dal dati pojasnila, za kak namen se pesem potrebuje, tedaj je kratko odgovoril: "Bom," — in milostno je odslovil svojega prosilca. Zato je tudi užival pesnik v uradu marsikatere ugodnosti, katerih drugi niso imeli. Tako je lahko n. pr. zamudil uradne ure in prepozno prišel, pa je dobro vedel, da mu ne bo nihče ničesar očital, ker so od njega odvisni. Če bi ga kdo trdo prijel, bi že prišel čas, da bi mu povrnil. Ko bi stopil v kaki potrebi za kako slavnost pred njega in bi mu dejal: Prosim, ali mi boste napravili pesem — pa bi kratko odgovoril: Ne morem, še več, nočem! Kam bi se pa drugam obrnili, kajti pesnik ni vsak, pesnik je v tistem kraju samo — on.

Še več, tudi pri časopisih so ga upoštevali. In to je bilo njegovo največje veselje! Če je prišla kaka slavnost, če je bila potrebna kaka slavnostna pesem, tedaj so se merodajni krogi gotovo obrnili nanj, ker je bilo zagotovo, da ne bode odrekel. In kako ponosen je bil, ko so časopisi prinesli njegovo pesem z njegovim imenom in so brali njegovi tovariši, da je on to napravil, on, ki je bil najnižji v uradu, drugi pa visoko nad njim, z visokošolsko izobrazbo in z imenitno plačo, niso pa bili tega zmožni — so gledali doli nanj z zavestjo: vsak ni pesnik, on je pa le.

Tak je bil torej gospod pesnik, njegove okoliščine in njegova soba.

Nekega dne sedi pesnik po obedu v kavarni, ko pride nenadoma zanj brzojavka. Tri stvari je ljubil pesnik na tem svetu: tobak, črno kavo in — šah. Redoma vsak dan je šel po obedu v kavarno ter tam ob črni kavi dveh ali treh skodeljic igral šah, dokler ni prišla uradna ura.

Natančno je imel preračunano, da bo njegov nasprotnik mat v treh potezah. Ko je ravno premišljeval skoro pet minut, katero potezo bi napravil, tedaj ga nenadoma premoti in iznenadi brzojavka s sledečo vsebino: Prosimo za nedeljsko slavnost slavnostno pesem. Uredništvo.

Nič več in nič manj. "Torej slavnostno pesem, pa kar brzojavno, pa kar takoj" — to so bile prve besede, ki jih je izustil pesnik. Ves tisti ponos, ki ga je navadno navdajal pri takih prilikah, je izginil, kajti šlo mu je za šah — mat. Raztresen je bil, v skrbi za slovnostno pesem je izgubil celo kraljico. Njegov nasprotnik je porabil položaj in napovedal pesniku — šah. Ta je bil razburjen, udaril ob mizo, da so se figure na šahovi deski zmajale in padle po tleh. "Oprostite," je dejal pesnik, "moram domov, pa jutri zopet!"

Ker so priznali njegovi prijatelji, da je pesnik rad razburjen in nervozen, mu tega niso šteli v zlo, saj se je to že večkrat zgodilo. Sicer je pa bila igra itak le za kratek čas.

Pesnik je prišel domov. Deloma je bil dobre, deloma slabe volje. Bil je četrtek, mudilo se je. Slavnost je v nedeljo, pesem mora biti danes gotova, jutri s pošto odide, v soboto bo natisnjena in v nedeljo pri slovnosti bo deklamirana. Tako je računal — on. Mudilo se je zelo.

Eno slabost pa je imel gospod pesnik. To namreč, da brez kozarca črnega refoška ni napravil nobene naročene pesmi. Zato je takoj naročil svoji postrežnici, naj mu prinese čašo "črnega", ko pride iz pisarne domov.

Tiste tri ure v pisarni so hitro minule. Pesnik je mislil bolj na pesem, kot na akte, zato ni čuda, če je napravil par napak tisti dan. Sicer pa stvar ni bila tako nujna in jo je lahko drugi dan pregledal še enkrat.

Ko je prišel zvečer ob šestih v svoj tihi, podstrešni hram, je čakal refoško že na mizi. Pesnik je pripravil papir, črnilo in mnogo obrezanih svinčnikov. Sploh je imel to navado, da je imel svinčnikov pripravljenih vedno polno kopico, to pa zato, da ne bi med tem, ko jih je špičil, ušla kaka dobra misel ali kaka lepa rima.

Steklenica refoška je bila kmalu prazna, na mizi so ležale knjige, razni pesniki in slovarji, toda ni hotelo priti ne mislij, ne rim.

Tedaj je pesnik naročil še drugo čašo refoška, pa tudi to ni pomagalo. Še manj! Pesnika se poloti neka zaspanost, da je bil v skrbeh, če ni bolan.

"Danes ne bo nič" — to je bil njekov sklep. Jutri zgodaj vstanem, duh bo svež, pošta odide šele ob osmih, dotlej — bo pesem gotova — to so bile misli pesnikove.

Budilnik je tisto jutro pri pesnikovi postelji kazal na tri — takrat bi moral zaropotati zvonec in pesnika zbuditi. Pa to pot je bilo tako, kot drugekrati. V polomotici je pesnik zagrabil budilnik za vrat, da je moral prenehati zvoniti. In nato je pesnik zopet sladko zaspal. Sanjalo se mu je o dolgi, neizmerni pesmi, o lovorovem vencu, o velikanski nagradi, o odlikovanju itd. — a vsega tega ni bilo, ko ga je zjutraj zbudil cerkveni zvon. Tedaj je nedoma planil iz postelje, vzel svinčnik v roke in papir ter začel. Pa ni šlo. Kaj je bilo vzrok, sam ni vedel. Enkrat ni bilo mislij, drugikrat ne rim. Spočetka je bil nejevoljen, konečno se ga je pa lotila čisto druga, nova, močna misel: Sicer pa nisem rokodelec. Pesnik je pesnik, in pesem ni — čevelj. Če je urednik pesem tako nujno potreboval, pa se naj bi bil popreje oglasil, pa ne brzojavno. Misli in rime niso otroci trenutka! Naj se pa drugam obrne! Drugim plačuje nagrade uredništvo, jaz pa sem dober samo takrat, kadar me potrebujejo. Ne boš. Za norca me ne bodo imeli. Trikrat sem prosil za nagrado, pa še odgovora ni. Je že prav, sedaj jim povrnem. Naredil se bom, kot da bi ne hotel napraviti pesmi, četudi me prosijo še enkrat. Bodo vsaj spoznali, da so odvisni od mene, samo od mene...

Tako je govoril pesnik sam s seboj, hodeč po sobi gori in doli.

Bližala se je ura osem zjutraj in zadnji čas je bil, da bi bilo treba oddati pismo na pošto.

Pesnika se je lotila odločnost, kakor še nikoli v življenju. Vsedel se je ter napisal kratko pismo: Slavno uredništvo! Ali mislite, da je pesem — čevelj? Izberite si drugega osla! Udani — pesnik!

Ko je pismo zapečatil, je dejal: To sem jim povedal, to sem jim pokazal! Je že prav — naj se pa obrnejo name pravočasno in — plačajo naj!

V tem trenotku je bil sam seboj tako zadovoljen, kot takrat, ko je dobil prvo krono za svojo prvo pesem.

Ravno je hotel pismo oddati na pošto, ko — stopi v sobo pismonoša z novim brzojavom.

Prestrašen skoči pokonci pesnik in bere: Pesmi ni treba. Slavnost preložena.

Kar zaprlo mu je sapo. "Usoda — bogovi" — to so bile edine besede iz ust pesnikovih. In pismo pesnikovo je romalo mesto na pošto v njegov koš in bilo je prvo, ki je padlo v njegovo veliko globočino.

Pesnik pa je vzel klobuk, da bi šel v pisarno, še enkrat korakal po sobi gori in doli in govoril polglasno: Usoda je ukrenila, — bog hotel je tako.

Tisti dan pa sta bila oba zadovoljna, urednik in — pesnik.

Stavka v Essenu?

Geneva, 15. jul. — V Basel je dospela vest, da Kruppovim tvornicam v Essenu preti ogromna stavka. Delavci zahtevajo doplačo z ozirom na dejstvo, da so stroški za živek znatno narastli. Pričakuje se, da bo Bertha Krupp osebno vplivala na delavce. "Frankfurter Nachrichen" svetujejo, ustreči delavski zahtevi.

Mexico City v Zapatovih rokah.

Washington, D. C., 20. jul. — Iz Mexico City je nocoj v državni urad dospela vest, da so Zapatove čete zopet zasedle glavno mesto po včerajšnjem odhodu Carranzove armade pod generalom Gonzalesom. Tudi civilna mestna uprava je baje zopet v rokah pristašev Zapatovih.

Photos by American Press Association.

ČLANI NEMŠKEGA POSLANIŠTVA IN LETOVIŠČE ISTEGA.

Na tej sliki so videti člani nemškega poslaništva ter letovišče istega v Cedarhurstu, N. Y. Od leve na desno so: Pribočnik dr. Ahrens, baron Schoen, princ Hatzfeldt, princesinja Hatzfeldt in baron Haniel.

ZA KRATEK ČAS.

Mačka s tremi repi.

Dijak pride ob praznikih domov in pravi starim šolskim znancem: "Jaz vam lahko dokažem vsako reč." — "No," seže mu jeden v besedo, "tedaj pa nam dokaži, da ima naša mačka tri repe!" Dijak: "To mi je igrača! Glejte, nobene mačke ni, ki bi imela dva repa. Dobro, če pa nobena mačka nima dveh repov, tedaj mora jedna mačka vsekakor imeti jeden rep več nego nobena mačka, in tedaj ima vaša mačka tri repe!"

Kako se išče posojilo:

Prvi dijak: "Prijatelj! Ali potrebuješ denarja? Le odkrito povej, nič se ne sramuj!"

Drugi dijak: "Hvala Bogu, denarja imam sedaj zadosti!"

Prvi dijak: "Bodi torej tako prijazen in posodi mi deset kron!"

Plačilo za modrost.

Kmet je imel dijaka, za katerega je izdal že veliko denarja. Nazadnje je želel zvedeti, koliko se je sin naučil. Ta pa dolgo ni hotel nič pokazati. Nekdaj prinese mati tri jajca na mizo. Sedaj je hotel sin pokazati svojo učenost, zato reče: "Poglejte, oče! Pokazati vam hočem, da je tukaj pet jajec v skledi, dasi vidite samo tri. Kjer so namreč tri, tam sta tudi dve; tri in dve pa je pet!"

Oče se močno začudi bistremu umu svojega sina ter reče: "Res, to si dobro napravil! Zdaj si bomo vsaj lahko razdelili ta jajca! Jaz vzamem od onih pet, kar jih je v skledi dve, jedno bo pa za mater. Ti pa vzemi oni dve, ki še ostaneta!"

Prihranjen trud.

Šolski ravnatelj pokliče k sebi dijaka, o katerem je slišal, da hodi v krčmo. Ko mu ravnatelj med drugim reče, naj si da, če ga že tako žeja, prinesti vina domov, odgovori mu dijak: "Gospod ravnatelj, prav rad bi uporabil ta svet, a časih imam komaj za osminko litra vina denarja. Če pošljem koga po vino, moram mu kaj dati za pot, potem pa nimam za vino dosti. Ali če grem sam v krčmo po vino, izpijem ga rajši kar tam."

Mož beseda.

Krojač: "Prosim, da poravnate račun!"

Dijak: "Ta mesec vam ne morem plačati!"

Krojač: "Tako ste rekli tudi prejšnji mesec!"

Dijak: "No, ali nisem ostal mož beseda?"

Ni prav razumel.

Dijak Živko prijatelju: "Dragi prijatelj, nasvetuj mi, kaj naj storim! Kamor pridem, povsod me tirjajo, naj plačam dolge, a jaz nimam niti desetice!"

Prijatelj: "Ravno prav! Pošlji račune mojemu očetu; ta mi je ravno danes pisal ter rekel, da je že sit vedno plačevati le moje dolgove."

Nova bolezen.

Gospa je prinesla dijaku, kateri je stanoval pri nji, zajutrek. Videč, da je še v postelji, vpraša ga sočutno, zakaj še ni vstal.

Dijak odgovori: "Oh, gospa, slabo se mi godi, slabo!"

Gospa: "Pošljem li po zdravnika?"

Dijak: "Menite, da mi ta kaj posodi?

Gotova dedščina.

Dijak pride k ženi, ki je vedeževala na kvarte, in jo naprosi, naj mu razodene bodočnost. Žena sede k mizi, razgrne kvarte ter začne vedeževati. Ko zopet vzame dve kvarti, pravi: "Oj, kako ste srečni! Skoro boste podedovali mnogo mnogo denarja!" Dijak jo pogleda ter reče: "To me prav veseli! Prosim vas pa, bodite tako prijazni ter posodite mi na to dedščino sto goldinarjev."

Dolenjec v Ameriki.

Dolenjec, na glasu, da rad veliko je, dobi službo v Ameriki pri bogatem posestniku (farmerji). Prvo jutro v novi službi sedi pri zajuterku, gospod zraven njega pa se čudi krepkemu Dolenjcu, kako spravlja jed za jedjo pod streho svojega telesa. Ko je izpraznil že nekaj skled, odloži žlico. Farmer se hoče ž njim nekoliko pošaliti ter reče: "Vidiš, ljubi moj! Danes greva prav daleč v gozd drevje sekat! Ker najbrž ne bo kosila, kaj ko bi jedel že zdaj tudi za kosilo?" Dolenjec vzame zopet žlico v roko ter je dalje, kakor bi bil šele sedaj prisedel k mizi.

Ko čez nekaj časa vendarle odloži žlico ter si obriše usta, reče farmer: "Ne vem, če prideva k večerji domov, zakaj najina pot je dolga, delo pa potrebno! Kaj, ko bi tudi večerjo že zdaj použil, potem sva brez skrbij!" Dolenjec, ne bodi len, vzame žlico ter je vesel dalje.

Ko vse poje, pravi farmer: "Tako, ljubi moj! Zdaj greva pa na delo!" Dolenjec pa se mu šegavo namuzne in reče: "Kaj, na delo? Zdaj ko sem povečerjal? Pri nas doma je navada, da po večerji ne delamo več, in te lepe navade se mislim držati tudi tukaj!"

NAZNANILO!

Slavnemu občinstvu se tem potom naznanja, da je bil dne 12. maja 1915 izvoljen za predsednika naše družbe g.

Michael Kochevar

veleposestnik in trgovec v Jolietu.

SLOVENIAN LIQUOR COMPANY

MATH. STEFANICH, tajnik. JOLIET, ILL.

Fred Jehring Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS.

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,

Telefona št. 100 — vsak čas.

Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras Chi. Phone 376. N. W. ———

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

N. W. telefon 556

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405. **S. Bluff St., Joliet, Ill.**